

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 313

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 56

26 octombrie 2013

Număr de referință

Cuprins

Pagina

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2013/C 313/01	Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 304, 19.10.2013	1
---------------	---	---

Tribunalul

2013/C 313/02	Alegerea președintelui Tribunalului	2
2013/C 313/03	Alegerea vicepreședintelui Tribunalului	2
2013/C 313/04	Alegerea președinților camerelor	2
2013/C 313/05	Repartizarea judecătorilor pe camere	2
2013/C 313/06	Criterii de repartizare a cauzelor camerelor	4
2013/C 313/07	Ședința plenară	4
2013/C 313/08	Compunerea Marii Camere	5
2013/C 313/09	Camera de recursuri	5

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

Număr de referință	Cuprins (continuare)	Pagina
2013/C 313/10	Desemnarea judecătorului care îl înlocuiește pe președinte în calitate de judecător delegat cu luarea măsurilor provizorii	5

Tribunalul Funcției Publice al Uniunii Europene

2013/C 313/11	Compunerea camerelor și repartizarea judecătorilor pe camere	6
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2013/C 313/12	Cauza C-407/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 17 iulie 2013 — Rotondo și alții/Rete Ferroviaria Italiana	7
2013/C 313/13	Cauza C-418/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte costituzionale (Italia) la 23 iulie 2013 — Napolitano și alții/Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca	7
2013/C 313/14	Cauza C-420/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundespatentgericht (Germania) la 24 iulie 2013 — Netto Marken Discount AG & Co. KG/Deutsches Patent- und Markenamt	8
2013/C 313/15	Cauza C-421/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundespatentgericht (Germania) la 24 iulie 2013 — Apple Inc./Deutsches Patent- und Markenamt	8
2013/C 313/16	Cauza C-428/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 26 iulie 2013 — Ministero dell'Economia e delle Finanze și AAMS/Yesmoke Tobacco	9
2013/C 313/17	Cauza C-434/13 P: Recurs introdus la 1 august 2013 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 17 mai 2013 în cauza T-146/09, Parker ITR Srl și Parker-Hannifin Corp/Comisia	9
2013/C 313/18	Cauza C-441/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Handelsgericht Wien (Austria) la 5 august 2013 — Pez Hejduk/EnergieAgentur.NRW GmbH	10
2013/C 313/19	Cauza C-448/13 P: Recurs introdus la 7 august 2013 de Delphi Technologies, Inc. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 6 iunie 2013 în cauza T-515/11, Delphi Technologies, Inc./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)	10
2013/C 313/20	Cauza C-449/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal d'instance d'Orléans (Franța) la 12 august 2013 — CA Consumer Finance/Ingrid Bakkaus și alții	11

2013/C 313/21	Cauza C-450/13 P: Recurs introdus la 12 august 2013 de Donaldson Filtration Deutschland GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 30 mai 2013 în cauza T-396/11, ultra air GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) 12	12
2013/C 313/22	Cauza C-454/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgia) la 13 august 2013 — Belgacom SA/Commune d'Etterbeek 13	13
2013/C 313/23	Cauza C-466/13: Recurs introdus la 27 august 2013 de Repsol, SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 27 iunie 2013 în cauza T-89/12, Repsol YPF/OAPI — Ajutament de Roses (R) 13	13
2013/C 313/24	Cauza C-496/13: Recurs introdus la 16 septembrie 2013 de GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 3 iulie 2013 în cauza T-78/12, GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) 13	13

Tribunalul

2013/C 313/25	Cauza T-73/08: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2013 — Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung/Comisia („Contribuție financiară plătită în cadrul programului Daphné II — Stabilirea cuantumului subvenției finale — Notă de debit — Act atacabil — Obligația de motivare — Proces echitabil — Erori de apreciere”) 15	15
2013/C 313/26	Cauza T-142/08: Hotărârea Tribunalului din 12 septembrie 2013 — Italia/Comisia („Regim lingvistic — Anunțuri de concursuri generale pentru recrutarea de administratori și de asistenți — Publicare integrală în trei limbi oficiale — Informație privind anunțurile de concursuri generale — Publicare în toate limbile oficiale — Limba probelor — Alegerea celei de a doua limbi dintre trei limbi oficiale”) 15	15
2013/C 313/27	Cauza T-164/08: Hotărârea Tribunalului din 12 septembrie 2013 — Italia/Comisia („Regim lingvistic — Anunț de concurs general pentru recrutarea de medici — Publicare integrală în trei limbi oficiale — Informare referitoare la anunțul de concurs general — Publicare în toate limbile oficiale — Limba în care se desfășoară examenele — Alegerea celei de a doua limbi dintre cele trei limbi oficiale”) 15	15
2013/C 313/28	Cauza T-380/08: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2013 — Țările de Jos/Comisia Europeană [„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Cerere prin care se urmărește obținerea accesului la anumite pasaje confidențiale ale deciziei finale a Comisiei referitoare la o înțelegere — Refuzarea accesului — Obligația de motivare — Obligația de a efectua o examinare concretă și individuală — Excepție referitoare la protecția vieții private și a integrității individului — Excepție referitoare la protecția intereselor comerciale ale unui terț — Excepție referitoare la protecția obiectivelor activităților de anchetă — Interes public superior — Cooperare loială”] 16	16
2013/C 313/29	Cauza T-525/08: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2013 — Poste Italiane/Comisia („Ajutoare de stat — Remunerarea fondurilor provenite din conturile curente poștale și care sunt plasate la Trezoreria de stat italiană — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața comună și prin care se dispune recuperarea acestuia — Noțiunea de ajutor de stat — Avantaj”) 16	16

2013/C 313/30	Cauza T-536/08: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2013 — Huvis/Consiliul („Dumping — Importuri de fibre discontinue din poliester originare din Coreea de Sud — Menținerea taxelor anti-dumping ca urmare a unei reexaminări intermediare parțiale — Acțiune în anulare — Afectare directă și individuală — Admisibilitate — Egalitate de tratament și nediscriminare — Articolul 9 alineatul (5) și articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 [devenite articolul 9 alineatul (5) și articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009]”)	17
2013/C 313/31	Cauza T-537/08: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2013 — Cixi Jiangnan Chemical Fiber și alții/Consiliul („Dumping — Importuri de fibre discontinue din poliester originare din China — Menținerea taxelor antidumping ca urmare a unei reexaminări intermediare parțiale — Acțiune în anulare — Afectare directă și individuală — Admisibilitate — Egalitate de tratament și nediscriminare — Articolul 9 alineatul (5) și articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 [devenite articolul 9 alineatul (5) și articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009]”)	17
2013/C 313/32	Cauza T-548/08: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2013 — Total/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața cerii de parafină — Piața gaciului de parafină — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE — Stabilirea prețurilor și împărțirea piețelor — Dreptul la apărare — Principiul legalității incriminării și a pedepselor — Prezumția de nevinovăție — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Răspunderea unei societăți-mamă pentru încălcările normelor de concurență săvârșite de filialele sale — Influență decisivă exercitată de societatea-mamă — Presumpție în cazul deținerii unei participații de aproximativ 100 %”)	18
2013/C 313/33	Cauza T-566/08: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2013 — Total Raffinage Marketing/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața cerii de parafină — Piața gaciului de parafină — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE — Stabilirea prețurilor și împărțirea piețelor — Dovada existenței înțelegerii — Noțiunea de încălcare unică și continuă — Durata încălcării — Întreruperea încălcării — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor — Egalitate de tratament — Presumția de nevinovăție — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Răspunderea unei societăți-mamă pentru încălcările normelor de concurență săvârșite de filialele sale — Influență decisivă exercitată de societatea-mamă — Presumpție în cazul deținerii unei participații de 100 % — Proporționalitate — Metodă de rotunjire — Competență de fond”)	18
2013/C 313/34	Cauza T-126/09: Hotărârea Tribunalului din 12 septembrie 2013 — Italia/Comisia („Regim lingvistic — Anunțuri de concursuri generale pentru recrutarea de administratori și de asistenți — Publicare integrală în trei limbi oficiale — Informație privind anunțurile de concursuri generale — Publicare în toate limbile oficiale — Limba probelor — Alegerea celei de a doua limbi dintre trei limbi oficiale”)	19
2013/C 313/35	Cauza T-218/09: Hotărârea Tribunalului din 12 septembrie 2013 — Italia/Comisia („Regim lingvistic — Anunțuri de concursuri generale pentru recrutarea de asistenți — Limba în care se desfășoară examenele — Alegerea celei de a doua limbi dintre cele trei limbi oficiale”)	19
2013/C 313/36	Cauza T-347/09: Hotărârea Tribunalului din 12 septembrie 2013 — Germania/Comisia („Ajutoare de stat — Transfer cu titlu gratuit a anumitor zone din cadrul patrimoniului natural național — Măsuri destinate susținerii financiare a unor mari proiecte de protecție a mediului — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate compatibile cu piața comună — Noțiunea de întreprindere — Obligația de motivare”)	20

2013/C 313/37	Cauza T-320/10: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2013 — Fürstlich Castell'sches Domänenamt/OAPI — Castel Frères (CASTEL) [„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală CASTEL — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Admisibilitate — Motiv absolut de refuz neinvocat în fața camerei de recurs — Examinare din oficiu a faptelor — Articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	20
2013/C 313/38	Cauza T-551/10: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2013 — Fri-El Acerra/Comisia („Ajutoare de stat — Subvenție prevăzută pentru achiziția și transformarea unei centrale termoelectrice într-o centrală electrică pe bază de biocombustibil — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă — Aplicare în timp a orientărilor privind ajutoarele de stat regionale — Încredere legitimă — Efect de stimulare”)	21
2013/C 313/39	Cauza T-111/11: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2013 — ClientEarth/Comisia [„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Studii primite de Comisie privind transpunerea directivelor în materie de mediu — Refuz parțial al accesului — Excepție privind protecția obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit — Examinare concretă și individuală — Compatibilitate cu Convenția de la Aarhus — Interes public superior — Consecințele depășirii termenului de adoptare a unei decizii explicate — Conținutul obligației de a difuza activ informațiile privind mediul”]	21
2013/C 313/40	Cauza T-214/11: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2013 — ClientEarth și PAN Europe/EFSA [„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Numele experților care au prezentat observații cu privire la un proiect de orientare referitor la documentația științifică care trebuie anexată la cererile de autorizare a introducerii pe piață a unor produse fitosanitare și a unor substanțe active conținute în aceste produse — Refuzul accesului — Excepție privind protecția vieții private și a integrității individului — Protecția datelor cu caracter personal — Regulamentul (CE) nr. 45/2001 — Obligație de motivare”]	21
2013/C 313/41	Cauza T-264/11 P: Hotărârea Tribunalului din 16 septembrie 2013 — De Nicola/BEI („Recurs — Funcție publică — Personalul BEI — Evaluare — Promovare — Exercițiul de evaluare și de promovare 2007 — Decizia comitetului de recurs — Hărțuire morală — Termen rezonabil — Cerere de anulare — Cerere de despăgubire”)	22
2013/C 313/42	Cauza T-331/11: Hotărârea Tribunalului din 12 septembrie 2013 — Besselink/Consiliul [„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Proiect de decizie a Consiliului prin care Comisia este autorizată să negocieze acordul de aderare a Uniunii Europene la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale — Excepție referitoare la protecția interesului public în materia relațiilor internaționale — Acces parțial — Obligația de motivare — Cerere de măsuri de organizare a procedurii sau de cercetare judecătorească — Inadmisibilitate”]	22
2013/C 313/43	Cauza T-380/11: Hotărârea Tribunalului din 12 septembrie 2013 — Palirria Souliotis/Comisia („Acțiune în anulare — Tariful vamal comun — Clasificare în Nomenclatura combinată — Poziție tarifară — Act normativ care presupune măsuri de executare — Inadmisibilitate”)	23
2013/C 313/44	Cauza T-383/11: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2013 — Makhoul/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Siriei — Înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Restricții privind intrarea și tranzitarea pe teritoriul Uniunii — Dreptul la apărare — Obligația de motivare — Eroare vădită de apreciere — Drepturi fundamentale”)	23

2013/C 313/45	Cauza T-418/11 P: Hotărârea Tribunalului din 16 septembrie 2013 — De Nicola/BEI („Recurs — Funcție publică — Personalul BEI — Asigurare de sănătate — Refuzul suportării unor cheltuieli medicale — Cerere de desemnare a unui medic independent — Termen rezonabil — Respingerea unei cereri de inițiere a unei proceduri de conciliere — Cerere de anulare — Cerere de rambursare a cheltuielilor medicale — Litispendență”) 23	23
2013/C 313/46	Cauza T-457/11: Hotărârea Tribunalului din 12 septembrie 2013 — Valeo Vision/Comisia („Acțiune în anulare — Tariful vamal comun — Clasificare în Nomenclatura combinată — Clasificare tarifară — Lipsa afectării individuale — Act administrativ care presupune măsuri de executare — Inadmisibilitate”) 24	24
2013/C 313/47	Cauza T-492/11: Hotărârea Tribunalului din 12 septembrie 2013 — „Rauscher” Consumer Products/OAPI (Reprezentarea unui tampon) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative reprezentând un tampon igienic — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”] 24	24
2013/C 313/48	Cauza T-563/11: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2013 — Anboubă/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Siriei — Înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Sarcina probei — Eroare vădită de apreciere — Dreptul la apărare — Obligația de motivare — Judecare în lipsă — Cerere de intervenție — Nepronunțare asupra fondului”) 24	24
2013/C 313/49	Cauza T-592/11: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2013 — Anboubă/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Siriei — Înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Prezumție de nevinovăție — Sarcina probei — Eroare vădită de apreciere — Dreptul la apărare — Obligația de motivare”) 25	25
2013/C 313/50	Cauza T-618/11 P: Hotărârea Tribunalului din 16 septembrie 2013 — De Nicola/BEI („Recurs — Funcție publică — Personalul BEI — Evaluare — Promovare — Exercițiul de evaluare și de promovare 2008 — Decizie a comitetului de recurs — Întinderea controlului — Raport de evaluare — Excepție de nelegalitate — Termen rezonabil — Cerere de anulare — Cerere de despăgubire — Litispendență”) 25	25
2013/C 313/51	Cauza T-383/13: Acțiune introdusă la 17 iulie 2013 — Chatzianagnostou/Consiliul și alții 26	26
2013/C 313/52	Cauza T-386/13: Acțiune introdusă la 29 iulie 2013 — Kėdainių rajono Okainių ŽŪB și alții/Consiliul și Comisia 27	27
2013/C 313/53	Cauza T-402/13: Acțiune introdusă la 31 iulie 2013 — Orange/Comisia 28	28
2013/C 313/54	Cauza T-406/13: Acțiune introdusă la 29 iulie 2013 — Gossio/Consiliul 28	28
2013/C 313/55	Cauza T-416/13: Acțiune introdusă la 13 august 2013 — Stanleybet Malta și Stanley International Betting/Comisia 29	29
2013/C 313/56	Cauza T-427/13: Acțiune introdusă la 12 august 2013 — Gruppo Norton/OAPI — Marín Nicolás (Gruppo Norton S.r.l.) 30	30

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2013/C 313/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 304, 19.10.2013

Publicații anterioare

JO C 298, 12.10.2013

JO C 291, 5.10.2013

JO C 284, 28.9.2013

JO C 274, 21.9.2013

JO C 260, 7.9.2013

JO C 252, 31.8.2013

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNALUL

Alegerea președintelui Tribunalului

(2013/C 313/02)

Reuniți la 16 septembrie 2013, judecătorii Tribunalului, în conformitate cu dispozițiile articolului 7 din Regulamentul de procedură, l-au ales pe domnul judecător Marc Jaeger președinte al Tribunalului pentru perioada cuprinsă între 16 septembrie 2013 și 31 august 2016.

Alegerea vicepreședintelui Tribunalului

(2013/C 313/03)

Reuniți la 17 septembrie 2013, judecătorii Tribunalului, în conformitate cu articolul 9a din Protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene coroborat cu articolul 47 primul paragraf din același protocol, l-au ales pe domnul judecător Heikki Kanninen vicepreședinte al Tribunalului pentru perioada cuprinsă între 17 septembrie 2013 și 31 august 2016.

Alegerea președinților camerelor

(2013/C 313/04)

La 18 septembrie 2013, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul de procedură, Tribunalul i-a ales pe doamna Martins Ribeiro, pe domnul Papasavvas, pe domnul Prek, pe domnul Dittrich, pe domnul Frimodt Nielsen, pe domnul van der Woude, pe domnul Gratsias și pe domnul Berardis ca președinți ai camerelor compuse din cinci judecători și ai camerelor compuse din trei judecători pentru perioada cuprinsă între 18 septembrie 2013 și 31 august 2016.

Repartizarea judecătorilor pe camere

(2013/C 313/05)

La 17 septembrie 2013, Tribunalul a decis să constituie în cadrul său nouă camere compuse din cinci judecători și nouă camere compuse din trei judecători pentru perioada cuprinsă între 17 septembrie 2013 și 31 august 2016, iar, la 23 septembrie 2013, a decis să repartizeze judecătorii în aceste camere pentru perioada cuprinsă între 23 septembrie 2013 și 31 august 2016, după cum urmează:

Camera întâi extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Kanninen, vicepreședinte, doamna Pelikánová, doamna Jürimäe, domnul Buttigieg și domnul Gervasoni, judecători.

Camera întâi, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Kanninen, vicepreședinte;
Doamna Pelikánová, judecător;
Domnul Buttigieg, judecător.

Camera a doua extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Doamna Martins Ribeiro, președinte de cameră, domnul Forwood, doamna Jürimäe, domnul Bieliūnas și domnul Gervasoni, judecători.

Camera a doua, întrunită în complet de trei judecători:

Doamna Martins Ribeiro, președinte de cameră;
Doamna Jürimäe, judecător;
Domnul Gervasoni, judecător.

Camera a treia extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Papasavvas, președinte de cameră, domnul Forwood, doamna Labucka, domnul Bieliūnas și domnul Kreuschitz, judecători.

Camera a treia, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Papasavvas, președinte de cameră;
Domnul Forwood, judecător;
Domnul Bieliūnas, judecător.

Camera a patra extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Prek, președinte de cameră, doamna Labucka, domnul Schwarcz, doamna Tomljenović și domnul Kreuschitz, judecători.

Camera a patra, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Prek, președinte de cameră;
Doamna Labucka, judecător;
Domnul Kreuschitz, judecător.

Camera a cincea extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Dittrich, președinte de cameră, domnul Dehousse, domnul Schwarcz, doamna Tomljenović și domnul Collins, judecători.

Camera a cincea, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Dittrich, președinte de cameră;
Domnul Schwarcz, judecător;
Doamna Tomljenović, judecător.

Camera a șasea extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Frimodt Nielsen, președinte de cameră, domnul Dehousse, doamna Wiszniewska-Białecka, domnul Collins și domnul Ulloa Rubio, judecători.

Camera a șasea, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Frimodt Nielsen, președinte de cameră;
Domnul Dehousse, judecător;
Domnul Collins, judecător.

Camera a șaptea extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul van der Woude, președinte de cameră, doamna Wiszniewska-Białecka, doamna Kancheva, domnul Wetter și domnul Ulloa Rubio, judecători.

Camera a șaptea, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul van der Woude, președinte de cameră;
Doamna Wiszniewska-Białecka, judecător;
Domnul Ulloa Rubio, judecător.

Camera a opta extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Gratsias, președinte de cameră, domnul Czúcz, domnul Popescu, doamna Kancheva și domnul Wetter, judecători.

Camera a opta, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Gratsias, președinte de cameră;
Doamna Kancheva, judecător;
Domnul Wetter, judecător.

Camera a noua extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Berardis, președinte de cameră, domnul Czúcz, doamna Pelikánová, domnul Popescu și domnul Buttigieg, judecători.

Camera a noua, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Berardis, președinte de cameră;
Domnul Czúcz, judecător;
Domnul Popescu, judecător.

Criterii de repartizare a cauzelor camerelor

(2013/C 313/06)

La 23 septembrie 2013, în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul de procedură, Tribunalul a stabilit criteriile pe baza cărora cauzele sunt repartizate camerelor pentru perioada cuprinsă între 23 septembrie 2013 și 31 august 2016, după cum urmează:

1. Recursurile declarate împotriva deciziilor Tribunalului Funcției Publice se atribuie camerei de recursuri imediat după depunerea cererii, fără a aduce atingere unei aplicări ulterioare a articolelor 14 și 51 din Regulamentul de procedură.
2. Celelalte cauze, în afara celor menționate la punctul 1, se repartizează camerelor compuse din trei judecători imediat după depunerea cererii introductive și fără a aduce atingere unei aplicări ulterioare a articolelor 14 și 51 din Regulamentul de procedură.

Cauzele menționate la prezentul punct se repartizează pe camere în conformitate cu trei sisteme de rotație distincte stabilite în funcție de ordinea înregistrării cauzelor la grefă:

- pentru cauzele care privesc punerea în aplicare a regulilor de concurență aplicabile întreprinderilor, a regulilor privind ajutoarele de stat și a regulilor privind măsurile de protecție comercială;
- pentru cauzele care privesc drepturile de proprietate intelectuală prevăzute la articolul 130 alineatul (1) din Regulamentul de procedură;
- pentru toate celelalte cauze.

Președintele Tribunalului va putea deroga de la aceste sisteme de rotație pentru a ține seama de conexitatea anumitor cauze sau pentru a asigura repartizarea echilibrată a volumului de muncă.

Ședința plenară

(2013/C 313/07)

La 23 septembrie 2013, Tribunalul a hotărât, pentru perioada cuprinsă între 23 septembrie 2013 și 31 august 2016 și în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură, că, în cazul în care, urmare a desemnării unui avocat general în temeiul articolului 17 din Regulamentul de procedură, numărul judecătorilor în ședința plenară a Tribunalului este par, sistemul de rotație prestabilit, aplicat în cursul perioadei de trei ani pentru care sunt aleși președinții camerelor, potrivit căruia președintele Tribunalului desemnează judecătorul care nu va participa la judecarea cauzei, este ordinea inversă rangului atribuit judecătorilor în raport cu vechimea în funcție, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul de procedură, excepție făcând cazul în care judecătorul astfel desemnat este judecătorul raportor. În acest ultim caz, va fi desemnat judecătorul care îl precedă imediat în rang pe acesta.

Compunerea Marii Camere

(2013/C 313/08)

La 23 septembrie 2013, Tribunalul a hotărât că, pentru perioada cuprinsă între 23 septembrie 2013 și 31 august 2016 și în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, cei trei-sprezece judecători din care este compusă Marea Cameră sunt președintele Tribunalului, vicepreședintele, cei opt președinți de cameră, cei doi judecători care intră în compunerea completului de trei judecători inițial sesizat cu cauza și un alt judecător.

Camera de recursuri

(2013/C 313/09)

La 23 septembrie 2013, Tribunalul a hotărât că, pentru perioada cuprinsă între 23 septembrie 2013 și 31 august 2016, camera de recursuri va fi compusă din președintele Tribunalului și, potrivit unui sistem de rotație, din doi președinți de cameră sau, în cazul în care vicepreședintele intră în compunerea completului, din vicepreședinte și un președinte de cameră.

Judecătorii care, împreună cu președintele camerei de recursuri, vor compune completul extins de cinci judecători vor fi cei trei judecători ai completului sesizat inițial și, potrivit unui sistem de rotație, doi președinți de cameră sau, în cazul în care vicepreședintele intră în compunerea completului, vicepreședintele și un președinte de cameră.

Desemnarea judecătorului care îl înlocuiește pe președinte în calitate de judecător delegat cu luarea măsurilor provizorii

(2013/C 313/10)

La 23 septembrie 2013, Tribunalul a decis, în conformitate cu articolul 106 din Regulamentul de procedură, să îl desemneze pe domnul judecător Forwood pentru a-l înlocui pe președintele Tribunalului în caz de împiedicare sau de absență a acestuia, în calitate de judecător delegat cu luarea măsurilor provizorii pentru perioada cuprinsă între 23 septembrie 2013 și 31 august 2016.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE AL UNIUNII EUROPENE

Compunerea camerelor și repartizarea judecătorilor pe camere

(2013/C 313/11)

Prin Decizia din 30 noiembrie 2005 ⁽¹⁾, Tribunalul a decis să judece în trei camere și în ședință plenară. Prin Decizia din 8 octombrie 2013, Tribunalul, pentru perioada cuprinsă între 8 octombrie 2013 și 30 septembrie 2014, a repartizat judecătorii pe camere după cum urmează:

Camera întâi

Domnul H. KREPPEL, președinte de cameră,
Domnul E. PERILLO și domnul R. BARENTS, judecători,

Camera a doua

Doamna M. I. ROFES I PUJOL, președinte de cameră,
Domnul K. BRADLEY și domnul J. SVENNINGSEN, judecători,

Camera a treia, în compunere de trei judecători

Domnul S. VAN RAEPENBUSCH, președintele Tribunalului,
Domnii E. PERILLO, R. BARENTS, K. BRADLEY și J. SVENNINGSEN, judecători.

În această din urmă cameră, președintele va intra în compunerea completului, în mod alternativ, fie cu domnii judecători E. Perillo și J. Svenningsen, fie cu domnii judecători R. Barents și K. Bradley, cu excepția situațiilor de conexitate a cauzelor.

⁽¹⁾ JO 2005 C 322, p. 16.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 17 iulie 2013 — Rotondo și alții/Rete Ferroviaria Italiana

(Cauza C-407/13)

(2013/C 313/12)

*Limba de procedură: italiana***Instanța de trimitere**

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală*Reclamanți:* Francesco Rotondo și alții*Pârâtă:* Rete Ferroviaria Italiana SpA**Întrebările preliminare**

1. Clauzele acordului-cadru privind munca pe durată nedeterminată preluat de Directiva 1999/70/CE ⁽¹⁾ sunt aplicabile muncii din sectorul nautic? Mai precis, clauza 2 punctul 1 se referă și la lucrătorii angajați pe durată determinată pe feriboturile care efectuează curse zilnice?
2. Acordul-cadru preluat de Directiva 1999/70/CE și în special clauza 3 punctul 1 din acesta se opune unei legislații naționale care prevede (articolul 332 din Codul navigației) că „durata”, iar nu „termenul” pe care este încheiat contractul trebuie indicată? Este compatibilă cu directiva menționată prevederea unei durate a contractului cu indicarea unui termen final cert în ceea ce privește numărul de zile („cel mult 78 de zile”), dar incert în ceea ce privește expirarea sa?
3. Acordul-cadru preluat de Directiva 1999/70/CE și în special clauza 3 punctul 1 se opune unei legislații naționale (articolele 325, 326 și 332 din Codul navigației) care consideră că motivele obiective ale contractului pe durată determinată sunt constituite de simpla indicare a călătoriei sau a călăto-

riilor care urmează a fi efectuate, astfel încât să coincidă, în esență, obiectul contractului (prestația) cu cauza sa (motivul încheierii unui contract pe durată determinată)?

4. Acordul-cadru preluat de directivă se opune unei legislații naționale (în speță, Codul navigației) care exclude, în cazul recurgerii la o succesiune de contracte (de natură să constituie un abuz în sensul clauzei 5), ca acestea să fie transformate într-un raport de muncă pe durată nedeterminată (măsură prevăzută la articolul 326 din Codul navigației numai în ipoteza în care persoana angajată lucrează neîntrerupt pe o perioadă mai mare de un an și în ipoteza în care timpul scurs între încetarea unui contract și încheierea contractului următor nu depășește șaiszeci de zile)?

⁽¹⁾ Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO L 175, p. 43, 05/vol. 5, p. 129).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte costituzionale (Italia) la 23 iulie 2013 — Napolitano și alții/Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

(Cauza C-418/13)

(2013/C 313/13)

*Limba de procedură: italiana***Instanța de trimitere**

Corte costituzionale

Părțile din procedura principală*Reclamanți:* Carla Napolitano, Salvatore Perrella, Gaetano Romano, Donatella Cittadino, Gemma Zangari*Pârât:* Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

Întrebările preliminare

1. Clauza 5 punctul 1 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE ȘI CEEP, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 28 iunie 1999, trebuie interpretată în sensul că se opune aplicării articolului 4 alineatul 1 ultima teză și alineatul 11 din Legea nr. 124 din 3 mai 1999 (Dispoziții urgente în materie de personal școlar) — care, după reglementarea atribuirii de posturi de suplinitor anuale pentru posturile „declarat efectiv vacante și disponibile până la data de 31 decembrie”, prevede că posturile sunt ocupate prin atribuirea de posturi de suplinitor anuale „în așteptarea finalizării procedurilor de concurs pentru angajarea personalului didactic titular” — această dispoziție permițând recurgerea la contracte pe durată determinată fără indicarea unor termene precise pentru finalizarea concursurilor și fără a prevedea dreptul la repararea prejudiciului?
2. Constituie motive obiective, în sensul clauzei 5 punctul 1 din Directiva 1999/70/CE din 28 iunie 1999, necesitățile de organizare a sistemului școlar italian, așa cum este prezentat mai sus, astfel încât să determine compatibilitatea cu dreptul Uniunii Europene a unei reglementări precum cea italiană, care nu prevede dreptul la repararea prejudiciului în cazul angajării de personal școlar pe durată determinată?

⁽¹⁾ Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE ȘI CEEP (JO L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundespatentgericht (Germania) la 24 iulie 2013 — Netto Marken Discount AG & Co. KG/Deutsches Patent- und Markenamt

(Cauza C-420/13)

(2013/C 313/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundespatentgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Netto Marken Discount AG & Co. KG

Pârâtă: Deutsches Patent- und Markenamt

Întrebările preliminare

1. Articolul 2 din directivă ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că prin serviciu în sensul acestei dispoziții se înțelege și comerțul cu amănuntul de servicii?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Articolul 2 din directivă trebuie interpretat în sensul că serviciile oferite de comerciantul cu amănuntul trebuie precizate din punctul de vedere al conținutului în același mod ca produsele comercializate de un comerciant cu amănuntul?

- (a) Pentru precizarea serviciilor este suficient să se indice:

- (aa) doar domeniul serviciilor în general sau indicațiile generale,

- (bb) doar clasa (clasele) sau,

- (cc) în mod concret, fiecare serviciu în parte?

- (b) Aceste indicații contribuie în acest caz la stabilirea datei de depunere sau, prin indicarea termenilor generali sau a claselor, este posibilă o înlocuire sau o completare?

3. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Articolul 2 din directivă trebuie interpretat în sensul că întinderea protecției mărcii pentru servicii de comerț cu amănuntul cu servicii se extinde și la serviciile prestate de comerciantul cu amănuntul însuși?

⁽¹⁾ Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 299, p. 25).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundespatentgericht (Germania) la 24 iulie 2013 — Apple Inc./Deutsches Patent- und Markenamt

(Cauza C-421/13)

(2013/C 313/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundespatentgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Apple Inc.

Pârât: Deutsches Patent- und Markenamt

Întrebările preliminare

1. Articolul 2 din Directiva 2008/95/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că protecția pentru „ambalaj[ul unui produs]” include și modul de prezentare în care se materializează un serviciu?

2. Articolul 2 și articolul 3 alineatul (1) din directivă trebuie interpretate în sensul că un semn care redă modul de prezentare în care se materializează un serviciu poate fi înregistrat ca marcă?
3. Articolul 2 din directivă trebuie interpretat în sensul că cerința de a putea reprezenta grafic marca este îndeplinită doar printr-un desen sau prin completări cum ar fi o descriere a modului de prezentare sau indicații absolute privind dimensiunile în metri ori indicații relative cu precizarea proporțiilor?
4. Articolul 2 din directivă trebuie interpretat în sensul că sfera de protecție a mărcii pentru servicii din cadrul comerțului cu amănuntul se extinde și la produsele fabricate de comerciant însuși?

(¹) Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 299, p. 25).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 26 iulie 2013 — Ministero dell'Economia e delle Finanze și AAMS/Yesmoke Tobacco

(Cauza C-428/13)

(2013/C 313/16)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelante: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS)

Intimată: Yesmoke Tobacco SpA

Întrebarea preliminară

Articolul 8 alineatul (2) din Directiva 95/59/CE din 27 decembrie 1995 (¹) și articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2011/64/UE din 21 iunie 2011 (²), care stabilesc că rata proporțională și, respectiv rata *ad valorem*, precum și nivelul accizei specifice „[...] trebuie să fie egale pentru toate țigaretetele”, se opun unei reglementări naționale precum articolul 39 octies alineatul 4 din Decretul legislativ nr. 504 din 26 octombrie 1995, astfel cum a fost modificat prin articolul 55 alineatul 2-bis litera [c)] din Decretul-lege nr. 78 din 31 mai 2010, transformat, cu modificări, în Legea nr. 122 din 30 iulie

2010, care stabilește că acciza datorată pentru țigaretetele având un preț de vânzare finală mai mic decât cel al țigaretetelor din categoria de preț a țigaretetelor celor mai populare este de 115 % din valoarea de bază, stabilind astfel o acciză cu o rată fixă minimă specifică pentru țigaretetele cu un preț de vânzare mai mic, iar nu o valoare minimă a accizei aplicată la toate categoriile de preț ale țigaretetelor, astfel cum permit articolul 16 alineatul (7) din Directiva 95/59/CE și articolul 14 alineatul (2) din Directiva 2011/64/UE?

(¹) Directiva 95/59/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind alte impozite decât impozitele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat (JO L 291, p. 40, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 5).

(²) Directiva 2011/64/UE a Consiliului din 21 iunie 2011 privind structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat (JO L 176, p. 24).

Recurs introdus la 1 august 2013 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 17 mai 2013 în cauza T-146/09, Parker ITR Srl și Parker-Hannifin Corp/Comisia

(Cauza C-434/13 P)

(2013/C 313/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Noë, V. Bottka, R. Sauer, agenți)

Celelalte părți din procedură: Parker ITR Srl, Parker-Hannifin Corp

Concluziile recurentei

Recurenta solicită Curții:

— anularea hotărârii în măsura în care anulează decizia și modifică amenda;

— respingerea acțiunii din fața Tribunalului în totalitate;

— obligarea reclamanților la plata tuturor cheltuielilor de judecată din prezenta procedură și din procedura în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

Comisia invocă două motive de recurs și solicită anularea în parte a hotărârii întrucât aceasta anulează decizia din cazul COMP/39406 — Conducute marine și modifică amenda.

Prin primul motiv de recurs, se susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept neținând seama sau aplicând în mod incorect jurisprudența privind succesiunea economică în cadrul aceleiași grup pe de o parte, și jurisprudența privind transferul răspunderii între întreprinderi subsecvente, pe de altă parte. Analizând împreună transferul de active de la ITR către Parker ITR (denumită pe atunci ITR Rubber) (în cadrul grupului Saiag) și cesiunea subsecventă a acțiunilor (transferul acțiunilor din Parker ITR de la Saiag către Parker-Hannifin), Tribunalul a dedus în mod incorect un transfer în cadrul grupului a entității cu comportament ilicit de la Saiag către Parker-Hannifin. Tribunalul a săvârșit o eroare prin evaluarea continuității economice numai ca un posibil transfer al răspunderii între întreprinderile independente Saiag și Parker-Hannifin, întrucât aceasta nu ține seama de succesiunea economică către Parker ITR în cadrul grupului, deja produsă. Procedând astfel, hotărârea este întemeiată pe intenții subiective, mai precis faptul că integrarea sectorului de țevi marine în Parker ITR făcea parte dintr-un obiectiv de vânzare a acțiunilor acestei filiale către un terț. Totuși, astfel de intenții ale părților nu împiedică aplicarea jurisprudenței referitoare la succesiunea economică în cadrul unui grup (Hotărârea din 7 ianuarie 2004, Aalborg Portland și alții/Comisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P și C-219/00 P, Rec., p. I-123; Hotărârea din 11 decembrie 2007, ETI și alții, C 280/06, Rep., p. I 10893; Hotărârea din 13 iunie 2013, Versalis (fostă Polimeri Europa)/Comisia, C-511/11 P, nepublicată încă în Repertoriu; Hotărârea din 27 septembrie 2006, Jungbunzlauer/Comisia, T-43/02, Rec. p. II-3435; Hotărârea din 31 martie 2009, ArcelorMittal Luxembourg și alții/Comisia, T-405/06, Rep., p. II-771; Hotărârea din 29 martie 2011, ArcelorMittal Luxembourg/Comisia și Comisia/ArcelorMittal Luxembourg și alții, C-201/09 P și C-216/09 P, Rep., p. I-2239) potrivit căreia succesiunea economică are lor în momentul transferului din cadrul unui grup cu condiția să existe legături structurale între cedent (aici: Saiag/ITR) și entitatea cesionară (aici: Parker ITR). Mai mult, există o diferență juridică între un transfer de active și transferul unei persoane juridice. În ultimul caz, entitatea transferată va purta propria răspundere pentru o încălcare săvârșită anterior transferului, și acesta poate include răspunderea în calitate de succesor economic pentru active transferate entității într-un moment când încă făcea parte din entitatea autoare a încălcării. Faptul că celelalte entități juridice din cadrul întreprinderii ar fi putut fi de asemenea considerate răspunzătoare (deși nu au fost amendate în acest caz) nu este un motiv valid pentru a exclude Parker ITR, filiala transferată, de la răspunderea în calitate de succesor economic.

Al doilea motiv de recurs este acela că Tribunalul, în cadrul competenței sale de fond, a acționat *ultra petita* și a redus în mod nelegal majorarea amenzii aplicate societății-mamă Parker-Hannifin cu 100 000 de euro pentru durata încălcării. Nici durata reală a participării acesteia la încălcare, nici factorul durată reflectat în calculul amenzii nu au fost atacate de Parker-Hannifin (or Parker ITR). Deși Parker-Hannifin a contestat cu succes circumstanța agravantă privind rolul său de conducător, astfel încât Tribunalul a modificat amenda, acest fapt nu poate da posibilitatea Tribunalului, chiar și atunci când își exercită competența de fond, să modifice alte criterii de calcul al amenzii (aici: durata) cu privire la care reclamantul nu a invocat critici.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Handelsgericht Wien (Austria) la 5 august 2013 — Pez Hejduk/EnergieAgentur.NRW GmbH

(Cauza C-441/13)

(2013/C 313/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Handelsgericht Wien

Părțile din procedura principală

Reclamant: Pez Hejduk

Pârâtă: EnergieAgentur.NRW GmbH

Întrebările preliminare

Articolul 5 punctul 3 din Regulamentul (CE) nr 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că într-o cauză privind încălcarea drepturilor conexe dreptului de autor, pretinsă a fi fost săvârșită prin punerea la dispoziție a unei fotografii pe un site internet exploatat ca domeniu de prim nivel într-un alt stat membru decât cel în care își are reședința titularul dreptului, competența de soluționare aparține

— instanțelor din statul membru unde are reședința autorul pretinse încălcări, precum și

— instanțelor din acel/e stat/e membru/e vizat/e de conținutul site-ului internet?

⁽¹⁾ JO 2001, L 12, p.1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74.

Recurs introdus la 7 august 2013 de Delphi Technologies, Inc. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 6 iunie 2013 în cauza T-515/11, Delphi Technologies, Inc./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

(Cauza C-448/13 P)

(2013/C 313/19)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Delphi Technologies, Inc. (reprezentanți: C. Albrecht, J. Heumann, Rechtsanwälte)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal d'instance d'Orléans (Franța) la 12 august 2013 — CA Consumer Finance/Ingrid Bakkaus și alții

Concluziile

Recurenta solicită Curții:

— anularea Hotărârii Tribunalului din 6 iunie 2013 în cauza T-515/11, anularea deciziei atacate în măsura în care a respins calea de atac formulată de recurentă împotriva deciziei examinatorului din 25 august 2010 și obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recursul este îndreptat împotriva Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene (Camera a șasea) din 6 iunie 2013, pronunțată în cauza T-515/11, prin care s-a respins o acțiune în anulare introdusă împotriva unei decizii a Camerei a doua de recurs a OAPI prin care s-a confirmat respingerea cererii de înregistrare a mărcii comunitare „INNOVATION FOR THE REAL WORLD”.

Recursul se întemeiază pe trei motive:

1. Tribunalul a încălcat articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară ⁽¹⁾ prin faptul că nu a stabilit în mod corect publicul relevant și gradul său de cunoaștere. Produsele sunt destinate exclusiv profesioniștilor care au un grad ridicat de cunoaștere în ceea ce privește sloganele publicitare.
2. Tribunalul a încălcat articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară și prin faptul că a aplicat un criteriu prea strict pentru a aprecia dacă marca a cărei înregistrare se solicită avea un caracter distinctiv. În special, Tribunalul a înțeles în mod greșit liniile directoare formulate în jurisprudența mai recentă, în special în cauza C-398/08 P, Audi/OAPI.
3. În al treilea rând, Tribunalul a încălcat principiile generale ale egalității de tratament și bunei administrări, care sunt principii de bază pentru administrarea adecvată a UE. Faptul că OAPI a înregistrat în trecut sloganuri cu o structură identică care conțineau termenul „INNOVATION” ar trebui luat în considerare, chiar dacă deciziile anterioare nu sunt obligatorii.

Recurenta susține că decizia în litigiu trebuie, prin urmare, anulată și că trebuie afirmat caracterul distinctiv intrinsec al sloganului „INNOVATION FOR THE REAL WORLD”.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară, JO L 78, p. 1.

(Cauza C-449/13)

(2013/C 313/20)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal d'instance d'Orléans

Părțile din procedura principală

Reclamantă: CA Consumer Finance

Pârâți: Ingrid Bakkaus, Charline Bonato, născută Savary, Florian Bonato

Întrebările preliminare

1. Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori ⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că incumbă creditorului obligația de a face dovada executării corecte și depline a obligațiilor care îi revin în momentul încheierii și executării unui contract de credit și care rezultă din dreptul național de transpunere a directivei?
2. Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori se opune ca dovada executării corecte și depline a obligațiilor care incumbă creditorului să poată fi făcută exclusiv prin intermediul unei clauze standard care figurează în contractul de credit, având ca obiect recunoașterea de către consumator a executării obligațiilor creditorului, necoroborată cu documentele emise de creditor și predate împrumutatului?
3. Articolul 8 din Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori trebuie interpretat în sensul că se opune ca verificarea bonității consumatorului să fie efectuată doar pe baza informațiilor declarate de consumator, fără un control efectiv al acestor informații prin alte elemente?
4. Articolul 5 alineatul (6) din Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori trebuie interpretat în sensul că creditorul nu poate să fie oferit explicații corespunzătoare consumatorului în cazul în care nu a verificat în prealabil situația financiară și nevoile acestuia?

Articolul 5 alineatul (6) din Directiva 2008/48/CE trebuie interpretat în sensul că se opune ca explicațiile corespunzătoare oferite consumatorului să rezulte doar din informațiile contractuale menționate în contractul de credit, fără întocmirea unui document specific?

(¹) Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, p. 66).

Recurs introdus la 12 august 2013 de Donaldson Filtration Deutschland GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 30 mai 2013 în cauza T-396/11, ultra air GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-450/13 P)

(2013/C 313/21)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Donaldson Filtration Deutschland GmbH (reprezentanți: N. Siebertz, M. Teworte-Vey, A. Renvert, Rechtsanwältinnen)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), ultra air GmbH

Concluziile recurente

— Anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 30 mai 2013 în cauza T-396/11 și, prin urmare, respingerea acțiunii formulate de ultra air GmbH având ca obiect anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 18 mai 2011 în cauza R 374/2010-4;

— obligarea ultra air GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recursul formulat împotriva hotărârii Tribunalului citate anterior are, în esență, următoarea motivare:

1. Lipsa de apreciere a excepției întemeiate pe abuzul de drept ca noțiune juridică generală

În hotărârea atacată, cu încălcarea jurisprudenței Curții, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin neluarea în considerare a faptului că noțiunea juridică generică a excepției întemeiate pe abuzul de drept, care permit și impune evaluarea împrejurărilor cauzei trebuie să fie respectată de asemenea în dreptul comunitar al mărcilor.

Dimpotrivă, Tribunalul s-a limitat la a declara că procedura în conformitate cu dispozițiile coroborate ale articolului 52 alineatul (1) litera (a) și ale articolului 56 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 (¹) este o procedură pe care o poate iniția orice persoană interesată și, prin urmare, nu a apreciat împrejurările specifice ale cauzei.

În această privință, Tribunalul nu a ținut seama de faptul că, deși legiuitorul a conceput procedura de declarare a nulității unei mărci în temeiul articolului 56, alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 ca pe o procedură pe care o poate iniția orice persoană interesată, acest lucru nu exclude totuși luarea în considerare a excepției întemeiate pe abuzul de drept ca noțiune juridică generică în vigoare care trebuie deopotrivă respectată în dreptul comunitar al mărcilor.

Astfel, respingerea cererilor abuzive nu implică obligarea persoanei care solicită declararea nulității să dovedească un interes în exercitarea acțiunii și, prin urmare, nu presupune limitarea calității procesuale active prin stabilirea unor condiții suplimentare. În plus, faptul că legiuitorul a conceput procedura de declarare a nulității ca pe o procedură pe care o poate iniția orice persoană interesată și că nu este posibilă declararea din oficiu a nulității unei mărci înregistrate pledează în favoarea relevanței excepției întemeiate pe abuzul de drept în contextul articolului 56 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009.

2. Lipsa de apreciere a împrejurărilor specifice ale prezentei cauze

În măsura în care Tribunalul nu aluat în considerare excepția invocată de recurentă privind abuzul de drept ca noțiune juridică generică în vigoare, acesta nu a examinat împrejurările specifice ale cauzei, care evidențiază caracterul abuziv al cererii de declarare a nulității mărcii comunitare nr. 1121839 „ultrafilter international” formulate de ultra air GmbH.

Într-adevăr, persoana care a solicitat declararea nulității, prin utilizarea mărcii în litigiu, intenționa să instrumenteze renumele mărcii pe care o atacă inducând în eroare publicul relevant și generând impresia incorectă că se înscria în tradiția predecesorului renumit al recurente.

În plus, Tribunalul a examinat insuficient rolul de administrator al ultra air GmbH ca solicitant al mărcii comunitare nr. 1121839 „ultrafilter international”, care în decursul exercitării funcțiilor sale în cadrul recurente era, în mod direct, singura persoană responsabilă în procedura de înregistrare a mărcii pe care o atacă în prezent. Aceasta a prezentat personal toate documentele necesare în procedura de înregistrare pentru a dovedi caracterul distinctiv dobândit de marcă în percepția publicului, ca urmare a utilizării sale și el însuși le-a fi redactat parțial, acestea rămânând încă sub autoritatea sa.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (versiune codificată), JO L 78, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgia) la 13 august 2013 — Belgacom SA/Commune d'Etterbeek

(Cauza C-454/13)

(2013/C 313/22)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de première instance de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Belgacom SA

Pârâtă: Commune d'Etterbeek

Întrebarea preliminară

Articolele 12 și 13 din Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelilor și serviciilor de comunicații electronice [(Directiva privind autorizarea)]⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun ca o reglementare a unei autorități naționale sau a unei colectivități locale să instituie, în scopuri bugetare, o taxă pe infrastructurile de comunicații mobile, instalate pe bunuri publice sau private, utilizate în cadrul exploatarei activităților acoperite de autorizația generală?

⁽¹⁾ JO L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183.

Recurs introdus la 27 august 2013 de Repsol, SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 27 iunie 2013 în cauza T-89/12, Repsol YPF/OAPI — Ajutament de Roses (R)

(Cauza C-466/13)

(2013/C 313/23)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Repsol, SA (reprezentanți: L. Montoya Terán și J. Devaureix, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Concluziile recurente

— Anularea în totalitate a Hotărârii Tribunalului în cauza T-89/12, pronunțată la 27 iunie 2013 și notificată la 28 iunie 2013;

— admiterea în totalitate a concluziilor formulate în primă instanță;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Este necesară o acțiune prin care să se corecteze o anumită practică de înregistrare a OAPI și jurisprudența Tribunalului, astfel încât să fie aplicată în mod eficient relația de reciprocitate dintre caracterul distinctiv al unei mărci anterioare și domeniul de protecție al acesteia.
2. În hotărârea atacată a Tribunalului există contradicții evidente între raționamentul și concluziile adoptate în privința lipsei de similitudine între semne (Tribunalul consideră că sunt mai multe diferențe decât asemănări, dar afirmă că mărcile sunt similare) și în privința caracterului slab sau slab distinctiv al mărcii anterioare (Tribunalul consideră că este o marcă slabă, dar nu ține seama de acest caracter slab cu prilejul evaluării existenței riscului de confuzie).
3. Tribunalul a ignorat faptul că trăsăturile esențiale și distinctive ale mărcii invocate în procedura opoziției (litera „R” majusculă plasată în interiorul unui cerc) nu pot fi monopolizate de un terț și, prin urmare, nu s-a respectat cerința disponibilității pe piață a semnelor uzuale.
4. Tribunalul a ignorat hotărârile pronunțate de Tribunal Supremo spaniol în cauze similare, deși aceste hotărâri ar trebui luate în considerare întrucât adoptă punctul de vedere al consumatorului relevant, respectiv consumatorul spaniol.
5. Din considerațiile care precedă rezultă că hotărârea Tribunalului este afectată de erori de drept. În consecință, aceasta trebuie anulată, conform concluziilor formulate.

Recurs introdus la 16 septembrie 2013 de GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 3 iulie 2013 în cauza T-78/12, GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

(Cauza C-496/13)

(2013/C 313/24)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (reprezentanți: I. Memmler și S. Schulz, avocați)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), Villiger Söhne GmbH

Concluziile recurente

Recurenta solicită:

— Anularea Hotărârii Tribunalului din 3 iulie 2013 în cauza T-78/12 și Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 1 decembrie 2011 (R 2109/2010-1).

— obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Ca unic motiv de recurs, recurenta invocă o interpretare și o aplicare eronată a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ și încălcarea normelor în materie de probe la aplicarea dispoziției menționate.

În susținerea recursului, recurenta arată următoarele:

La compararea semnelor, Tribunalul a făcut o aplicare eronată a tezei aprecierii globale, iar apoi a comparat în mod general elementele „LIBERTAD” și „LIBERTE”, fără a lua în considerare niciunul dintre celelalte elemente ale mărcii.

În special, Tribunalul, dacă ar fi făcut o aplicare corectă a tezei aprecierii globale, ar fi trebuit să acorde o mai mare importanță unora dintre celelalte elemente ale mărcilor în litigiu, elemente printre care combinația de culori a mărcii în litigiu și a mărcii invocate în susținerea opoziției, semnului „LA” din marca invocată în susținerea opoziției, precum și semnului „brunes” din marca în litigiu.

De asemenea, aceasta arată că Tribunalul a aplicat în mod eronat principiile referitoare la similitudinea termenilor, stabilite de Curte, întrucât nu a ținut seama în mod suficient de diferitele limbi în care erau exprimate mărcile.

Tot astfel, recurenta susține că Tribunalul nu a respectat normele în materie de probă prevăzute în Regulamentul de procedură, formulând prezumții fără a deține probe cu privire la modul de pronunțare a mărcii „LA LIBERTAD” și statuând în temeiul acestor prezumții.

În concluzie, recurenta arată că, procedând astfel, Tribunalul a ajuns la un rezultat eronat.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2013 — Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung/Comisia(Cauza T-73/08) ⁽¹⁾

(„Contribuție financiară plătită în cadrul programului Daphné II — Stabilirea cuantumului subvenției finale — Notă de debit — Act atacabil — Obligația de motivare — Proces echitabil — Erori de apreciere”)

(2013/C 313/25)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung eV (Berlin, Germania) (reprezentanți: inițial B. Henning, ulterior U. Claus și M. Uhmman, și în final C. Otto, S. Reichmann și L.-J. Schmidt, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial S. Grünheid și B. Simon, ulterior S. Grünheid și F. Dintilhac, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Comisiei cuprinse în nota de debit din 26 noiembrie 2007, prin care aceasta a solicitat reclamantului rambursarea sumei de 23 228,07 euro pe care i-o plătitise în executarea convenției de subvenționare Daphné (JLS/DAP/2004-1/080/YC)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung eV la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 107, 26.4.2008.

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și G. Gattinara, agenți)

Intervenient în susținerea reclamantei: Regatul Spaniei (reprezentanți: inițial F. Díez Moreno, ulterior N. Díaz Abad și J. García-Valdecasas Dorrego, abogados del Estado)

Obiectul

Anularea anunțurilor de concursuri generale, pe de o parte, EPSO/AD/116/08 și EPSO/AD/117/08, pentru constituirea unei liste de rezervă pentru recrutarea de administratori (AD 8) și de administratori principali (AD 11) în domeniul luptei antifraudă și, pe de altă parte, EPSO/AST/45/08, pentru constituirea unei liste de rezervă pentru recrutarea de asistenți (AST 4) în același domeniu, publicate în versiunile germană, engleză și franceză ale Jurnalului Oficial al Uniunii Europene din 23 ianuarie 2008 (JO C 16 A, p.1 și, respectiv, p. 16)

Dispozitivul

1. Anulează anunțurile de concursuri generale EPSO/AD/116/08 și EPSO/AD/117/08, pentru constituirea unei liste de rezervă pentru recrutarea de administratori (AD 8) și de administratori principali (AD 11) în domeniul luptei antifraudă, și EPSO/AST/45/08, pentru constituirea unei liste de rezervă pentru recrutarea de asistenți (AST 4) în același domeniu, publicate în versiunile germană, engleză și franceză ale Jurnalului Oficial al Uniunii Europene din 23 ianuarie 2008.
2. Regatul Spaniei, Republica Italiană și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 142, 7.6.2008.

Hotărârea Tribunalului din 12 septembrie 2013 — Italia/Comisia(Cauza T-142/08) ⁽¹⁾

(„Regim lingvistic — Anunțuri de concursuri generale pentru recrutarea de administratori și de asistenți — Publicare integrală în trei limbi oficiale — Informație privind anunțurile de concursuri generale — Publicare în toate limbile oficiale — Limba probelor — Alegerea celei de a doua limbi dintre trei limbi oficiale”)

(2013/C 313/26)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistat de P. Gentili, avvocato dello Stato)

Hotărârea Tribunalului din 12 septembrie 2013 — Italia/Comisia(Cauza T-164/08) ⁽¹⁾

(„Regim lingvistic — Anunț de concurs general pentru recrutarea de medici — Publicare integrală în trei limbi oficiale — Informare referitoare la anunțul de concurs general — Publicare în toate limbile oficiale — Limba în care se desfășoară examenele — Alegerea celei de a doua limbi dintre cele trei limbi oficiale”)

(2013/C 313/27)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistat de P. Gentili, avvocato dello Stato)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și G. Gattinara, agenți)

Intervenient în susținerea reclamantei: Regatul Spaniei (reprezentanți: inițial F. Díez Moreno, ulterior N. Díaz Abad și J. García-Valdecasas Dorrego, abogados del Estado)

Obiectul

Cerere de anulare a anunțului de concurs general EPSO/AD/125/08 (AD 7 și AD 9) privind constituirea unei liste de rezervă în vederea recrutării de medici, publicat în versiunile în limbile germană, engleză și franceză ale Jurnalului Oficial al Uniunii Europene din 21 februarie 2008 (JO C 48 A, p. 1)

Dispozitivul

1. Anulează anunțul de concurs general EPSO/AD/125/08 (AD 7 și AD 9) privind constituirea unei liste de rezervă în vederea recrutării de medici, publicat în versiunile în limbile germană, engleză și franceză ale Jurnalului Oficial al Uniunii Europene din 21 februarie 2008.
2. Regatul Spaniei, Republica Italiană și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 158, 21.6.2008.

Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2013 — Țările de Jos/Comisia Europeană

(Cauza T-380/08) (¹)

[„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Cerere prin care se urmărește obținerea accesului la anumite pasaje confidențiale ale deciziei finale a Comisiei referitoare la o înțelegere — Refuzarea accesului — Obligația de motivare — Obligația de a efectua o examinare concretă și individuală — Excepție referitoare la protecția vieții private și a integrității individului — Excepție referitoare la protecția intereselor comerciale ale unui terț — Excepție referitoare la protecția obiectivelor activităților de anchetă — Interes public superior — Cooperare loială”]

(2013/C 313/28)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamant: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: C. Wissels, M. de Mol și M. de Ree, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bouquet și P. Costa de Oliveira, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Comisiei din 30 iunie 2008 prin care a fost refuzat accesul la anumite pasaje confidențiale din Decizia C(2006) 4090 final [Cazul COMP/F/38 456 — Bitum (Țările de Jos)]

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Regatul Țărilor de Jos suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

(¹) JO C 285, 8.11.2008.

Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2013 — Poste Italiane/Comisia

(Cauza T-525/08) (¹)

[„Ajutoare de stat — Remunerarea fondurilor provenite din conturile curente poștale și care sunt plasate la Trezoreria de stat italiană — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața comună și prin care se dispune recuperarea acestuia — Noțiunea de ajutor de stat — Avantaj”]

(2013/C 313/29)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Poste Italiane SpA (reprezentanți: A. Fratini, A. Sandulli și F. Filpo, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Cattabriga și D. Grespan, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2009/178/CE a Comisiei din 16 iulie 2008 privind ajutorul de stat C 42/06 (ex NN 52/06) acordat de Italia pentru remunerarea conturilor curente ale Poste Italiane la Trezoreria de stat (JO 2009, L 64, p. 4)

Dispozitivul

1. Anulează Decizia 2009/178/CE a Comisiei din 16 iulie 2008 privind ajutorul de stat C 42/06 (ex NN 52/06) acordat de Italia pentru remunerarea conturilor curente ale Poste Italiane la Trezoreria de stat.
2. Obligă Comisia Europeană să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată ale Poste Italiane.

(¹) JO C 44, 21.2.2009.

Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2013 — Huvis/Consiliul(Cauza T-536/08) ⁽¹⁾

[„Dumping — Importuri de fibre discontinue din poliester originare din Coreea de Sud — Menținerea taxelor antidumping ca urmare a unei reexaminări intermediare parțiale — Acțiune în anulare — Afectare directă și individuală — Admisibilitate — Egalitate de tratament și nediscriminare — Articolul 9 alineatul (5) și articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 [devenite articolul 9 alineatul (5) și articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009]”]

(2013/C 313/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Huvis Corp. (Seul, Coreea de Sud) (reprezentanți: inițial J.-F. Bellis, F. Di Gianni și R. Antonini, ulterior J.-F. Bellis, F. Di Gianni și A. Scalini, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J.-P. Hix și B. Driessen, agenți, asistați inițial de G. Berrisch și de G. Wolf, iar ulterior de G. Berrisch, avocați)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial M. França și H. van Vliet, ulterior M. França și J. F. Brakeland, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Regulamentului (CE) nr. 893/2008 al Consiliului din 10 septembrie 2008 de menținere a taxelor antidumping asupra importurilor de fibre discontinue din poliester originare din Belarus, Republica Populară Chineză, Arabia Saudită și Coreea ca urmare a unei reexaminări intermediare în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 (JO L 247, p. 1), în ceea ce o privește pe reclamantă

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Huvis Corp. suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.
3. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 55, 7.3.2009.

Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2013 — Cixi Jiangnan Chemical Fiber și alții/Consiliul(Cauza T-537/08) ⁽¹⁾

[„Dumping — Importuri de fibre discontinue din poliester originare din China — Menținerea taxelor antidumping ca urmare a unei reexaminări intermediare parțiale — Acțiune în anulare — Afectare directă și individuală — Admisibilitate — Egalitate de tratament și nediscriminare — Articolul 9 alineatul (5) și articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 [devenite articolul 9 alineatul (5) și articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009]”]

(2013/C 313/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Cixi Jiangnan Chemical Fiber Co. Ltd (Cixi, China), Cixi Santai Chemical Fiber Co. Ltd (Cixi), Cixi Sansheng Chemical Fiber Co. Ltd (Cixi), Jiangyin Changlong Chemical Fibre Co. Ltd (Jiangyin, China), NingBo Dafa Chemical Fiber Co. Ltd (Cixi), Xiake Color Spinning Co. Ltd (Jiangyin), Zhejiang Waysun Chemical Fiber Co. Ltd (Cixi) și Zhejiang Anshun Pettechs Fibre Co. Ltd (Fuyang, China) (reprezentanți: inițial J.-F. Bellis, avocat, G. Vallera, barrister, ulterior J.-F. Bellis, A. Scalini și F. Di Gianni, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J.-P. Hix și B. Driessen, agenți, asistați inițial de G. Berrisch și G. Wolf, avocați, ulterior de G. Berrisch)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial M. França și H. van Vliet, ulterior M. França și J.-F. Brakeland, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Regulamentului (CE) nr. 893/2008 al Consiliului din 10 septembrie 2008 de menținere a taxelor antidumping asupra importurilor de fibre discontinue din poliester originare din Belarus, Republica Populară Chineză, Arabia Saudită și Coreea ca urmare a unei reexaminări intermediare în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 (JO L 247, p.1), în ceea ce le privește pe reclamante

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă în privința Cixi Santai Chemical Fiber Co. Ltd, Cixi Sansheng Chemical Fiber Co. Ltd, NingBo Dafa Chemical Fiber Co. Ltd, Zhejiang Waysun Chemical Fiber Co. Ltd și Zhejiang Anshun Pettechs Fibre Co. Ltd.
2. Respinge acțiunea ca neîntemeiată în privința Cixi Jiangnan Chemical Fiber Co. Ltd, Jiangyin Changlong Chemical Fibre Co. Ltd și Xiake Color Spinning Co. Ltd.

3. Cixi Jiangnan Chemical Fiber Co. Ltd, Cixi Santai Chemical Fiber Co. Ltd, Cixi Sansheng Chemical Fiber Co. Ltd, Jiangyin Changlong Chemical Fibre Co. Ltd, NingBo Dafa Chemical Fiber Co. Ltd, Xiake Color Spinning Co. Ltd, Zhejiang Waysun Chemical Fiber Co. Ltd și Zhejiang Anshun Pettechs Fibre Co. Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și, în solidar, pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.

4. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 55, 7.3.2009.

Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2013 — Total/Comisia

(Cauza T-548/08) (¹)

(„Concurență — Înțelegeri — Piața cerii de parafină — Piața gaciului de parafină — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE — Stabilirea prețurilor și împărțirea piețelor — Dreptul la apărare — Principiul legalității incriminării și a pedepselor — Presumpția de nevinovăție — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Răspunderea unei societăți-mamă pentru încălcările normelor de concurență săvârșite de filialele sale — Influență decisivă exercitată de societatea-mamă — Presumpție în cazul deținerii unei participații de aproximativ 100 %”)

(2013/C 313/32)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Total SA (Courbevoie, Franța) (reprezentanți: É. Morgan de Rivery și A. Noël-Baron, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castillo de la Torre și É. Gippini Fournier, agenți)

Obiectul

Cu titlu principal, cerere de anulare a Deciziei C(2008) 5476 final a Comisiei din 1 octombrie 2008 privind o procedură în temeiul articolului 81 [CE] și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/39.181 — Ceară de lumânări), precum și, cu titlu subsidiar, cerere de desființare a amenzii aplicate reclamantei sau de reducere a cuantumului acesteia

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Total SA suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

(¹) JO C 44, 21.2.2009.

Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2013 — Total Raffinage Marketing/Comisia

(Cauza T-566/08) (¹)

(„Concurență — Înțelegeri — Piața cerii de parafină — Piața gaciului de parafină — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE — Stabilirea prețurilor și împărțirea piețelor — Dovada existenței înțelegerii — Noțiunea de încălcare unică și continuă — Durata încălcării — Întreruperea încălcării — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor — Egalitate de tratament — Presumpția de nevinovăție — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Răspunderea unei societăți-mamă pentru încălcările normelor de concurență săvârșite de filialele sale — Influență decisivă exercitată de societatea-mamă — Presumpție în cazul deținerii unei participații de 100 % — Proportionalitate — Metodă de rotunjire — Competență de fond”)

(2013/C 313/33)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Total Raffinage Marketing (Puteaux, Franța) (reprezentanți: A. Vandencastele, C. Falmagne, C. Lemaire și S. Naudin, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castillo de la Torre și A. Biolan, agenți, asistați de N. Coutrelis, avocat)

Obiectul

Cu titlu principal, cerere de anulare în parte a Deciziei C(2008) 5476 final a Comisiei din 1 octombrie 2008 privind o procedură în temeiul articolului 81 [CE] și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/39.181 — Ceară de lumânări), precum și, cu titlu subsidiar, cerere de reducere a cuantumului amenzii aplicate reclamantei

Dispozitivul

1. Stabilește cuantumul amenzii aplicate Total Raffinage Marketing la articolul 2 din Decizia C(2008) 5476 final a Comisiei din 1 octombrie 2008 privind o procedură în temeiul articolului 81 [CE] și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/39.181 — Ceară de lumânări) la 125 459 842 de euro.
2. Respinge în rest acțiunea.
3. Total Raffinage Marketing suportă nouă zecimi din propriile cheltuieli de judecată și nouă zecimi din cheltuielile de judecată ale Comisiei Europene. Comisia suportă o zecime din propriile cheltuieli de judecată și o zecime din cheltuielile de judecată efectuate de Total Raffinage Marketing.

(¹) JO C 55, 7.3.2009.

**Hotărârea Tribunalului din 12 septembrie 2013 — Italia/
Comisia**(Cauza T-126/09) ⁽¹⁾

(„Regim lingvistic — Anunțuri de concursuri generale pentru recrutarea de administratori și de asistenți — Publicare integrală în trei limbi oficiale — Informație privind anunțurile de concursuri generale — Publicare în toate limbile oficiale — Limba probelor — Alegerea celei de a doua limbi dintre trei limbi oficiale”)

(2013/C 313/34)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistat de P. Gentili, avvocato dello Stato)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial J. Currall și J. Baquero Cruz, ulterior J. Currall și G. Gattinara, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a anunțurilor de concursuri generale EPSO/AD/144/09 în domeniul sănătății publice, EPSO/AD/145/09, în domeniul siguranței alimentare (politică și legislație), și EPSO/AD/146/09, în domeniul siguranței alimentare (audit, inspecție și evaluare), pentru constituirea unei liste de rezervă pentru recrutarea de administratori (AD 5) de naționalitate bulgară, cipriotă, estonă, maghiară, letonă, lituaniană, malteză, poloneză, română, slovacă, slovenă și cehă, publicate în versiunile germană, engleză și franceză ale Jurnalului Oficial al Uniunii Europene din 14 ianuarie 2009 (JO C 9 A, p. 1)

Dispozitivul

1. Anulează anunțurile de concursuri generale EPSO/AD/144/09 în domeniul sănătății publice, EPSO/AD/145/09, în domeniul siguranței alimentare (politică și legislație), și EPSO/AD/146/09, în domeniul siguranței alimentare (audit, inspecție și evaluare), pentru constituirea unei liste de rezervă pentru recrutarea de administratori (AD 5) de naționalitate bulgară, cipriotă, estonă, maghiară, letonă, lituaniană, malteză, poloneză, română, slovacă, slovenă și cehă, publicate în versiunile germană, engleză și franceză ale Jurnalului Oficial al Uniunii Europene din 14 ianuarie 2009
2. Republica Italiană și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 129, 6.6.2009.**Hotărârea Tribunalului din 12 septembrie 2013 — Italia/
Comisia**(Cauza T-218/09) ⁽¹⁾

(„Regim lingvistic — Anunțuri de concursuri generale pentru recrutarea de asistenți — Limba în care se desfășoară examenele — Alegerea celei de a doua limbi dintre cele trei limbi oficiale”)

(2013/C 313/35)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistat de P. Gentili, avvocato dello Stato)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial J. Currall și J. Baquero Cruz, ulterior J. Currall și G. Gattinara, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Republica Letonă (reprezentant: K. Drēviņa, agent)

Obiectul

Cerere de anulare a anunțurilor de concursuri generale EPSO/AST/91/09, privind constituirea unei liste de rezervă pentru recrutări ulterioare de asistenți (AST 3) în domeniul „OFFSET”, și EPSO/AST/92/09, privind constituirea unei liste de rezervă pentru recrutări ulterioare de asistenți (AST 3) în domeniul „PRE-PRESSE”, publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene din 18 martie 2009 (JO C 63 A, p. 1)

Dispozitivul

1. Anulează anunțurile de concursuri generale EPSO/AST/91/09, privind constituirea unei liste de rezervă pentru recrutări ulterioare de asistenți (AST 3) în domeniul „OFFSET”, și EPSO/AST/92/09, privind constituirea unei liste de rezervă pentru recrutări ulterioare de asistenți (AST 3) în domeniul „PRE-PRESSE”, publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene din 18 martie 2009.
2. Republica Italiană, Republica Letonă și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 180, 1.8.2009.

Hotărârea Tribunalului din 12 septembrie 2013 — Germania/Comisia(Cauza T-347/09) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Transfer cu titlu gratuit a anumitor zone din cadrul patrimoniului natural național — Măsurile destinate susținerii financiare a unor mari proiecte de protecție a mediului — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate compatibile cu piața comună — Noțiunea de întreprindere — Obligația de motivare”)

(2013/C 313/36)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Federală Germania (reprezentanți: inițial M. Lumma și B. Klein, ulterior A. Wiedmann și T. Henze, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial K. Gross, ulterior F. Erlbacher, A. Stobiecka-Kuik și P. Loewenthal, agenți)

Interveniente în susținerea reclamantei: Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues și J. Gstalter, agenți), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: inițial C. Wissels, Y. de Vries și M. de Ree, ulterior C. Wissels, M. de Ree, J. Langer și M. Noort, agenți) și Republica Finlanda (reprezentant: J. Heliskoski, agent)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2009) 5080 final a Comisiei din 2 iulie 2009 privind ajutorul NN 8/2009 acordat de Republica Federală Germania și referitoare la regimul ajutoarelor de stat care constau, pe de o parte, în transferul cu titlu gratuit a anumitor zone din cadrul patrimoniului natural național și, pe de altă parte, în măsuri destinate susținerii financiare a unor mari proiecte de protecție a mediului (JO C 230, p. 1).

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Republica Federală Germania suportă propriile cheltuieli de judecată precum și cheltuielile efectuate de Comisia Europeană.
3. Republica Franceză, Regatul Țărilor de Jos și Republica Finlanda suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 267, 7.11.2009.**Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2013 — Fürstlich Castell'sches Domänenamt/OAPI — Castel Frères (CASTEL)**(Cauza T-320/10) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală CASTEL — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Admisibilitate — Motiv absolut de refuz neinvocat în fața camerei de recurs — Examinare din oficiu a faptelor — Articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2013/C 313/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell (Castell, Germania) (reprezentanți: R. Kunze, G. Würtenberger și T. Wittmann, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: P. Geroulakos și G. Schneider, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Castel Frères SAS (Blanquefort, Franța) (reprezentanți: A. von Mühlendahl și H. Hartwig, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 4 mai 2010 (cauza R 962/2009-2) privind o procedură de declarare a nulității între Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell Castell și Castel Frères SAS

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 4 mai 2010 (cauza R 962/2009-2).
2. OAPI suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell Castell.
3. Castel Frères SAS suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 260, 25.9.2010.

Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2013 — Fri-El Acerra/Comisia**(Cauza T-551/10) ⁽¹⁾**

(„Ajutoare de stat — Subvenție prevăzută pentru achiziția și transformarea unei centrale termoelectrice într-o centrală electrică pe bază de biocombustibil — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă — Aplicare în timp a orientărilor privind ajutoarele de stat regionale — Încredere legitimă — Efect de stimulare”)

(2013/C 313/38)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Fri-El Acerra Srl (Acerra, Italia) (reprezentanți: M. Todino și P. Fattori, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Grespan și P. Manzini, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2011/110/UE a Comisiei din 15 septembrie 2010 privind ajutorul de stat C 8/09 (ex N 357/08) pe care Italia intenționează să îl acorde Fri-El Acerra S.r.l. (JO 2011, L 46, p. 28)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Fri-El Acerra Srl la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 30, 29.1.2011.

Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2013 — ClientEarth/Comisia**(Cauza T-111/11) ⁽¹⁾**

[„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Studii primite de Comisie privind transpunerea directivelor în materie de mediu — Refuz parțial al accesului — Excepție privind protecția obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit — Examinare concretă și individuală — Compatibilitate cu Convenția de la Aarhus — Interes public superior — Consecințele depășirii termenului de adoptare a unei decizii explicite — Conținutul obligației de a difuza activ informațiile privind mediul”]

(2013/C 313/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: ClientEarth (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: P. Kirch, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial P. Oliver și C. ten Dam, ulterior P. Oliver și C. Zadra, agenți)

Obiectul

Inițial, o cerere de anulare a deciziei implicite a Comisiei prin care s-a refuzat accesul reclamantei la anumite documente privind conformitatea legislației statelor membre cu dreptul mediului Uniunii Europene și ulterior, o cerere de anulare a deciziei explicite ulterioare, din 30 mai 2011, de refuz al accesului la o parte a acestor documente.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. ClientEarth și Comisia Europeană suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 130, 30.4.2011.

Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2013 — ClientEarth și PAN Europe/EFSA**(Cauza T-214/11) ⁽¹⁾**

[„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Numele experților care au prezentat observații cu privire la un proiect de orientare referitor la documentația științifică care trebuie anexată la cererile de autorizare a introducerii pe piață a unor produse fitosanitare și a unor substanțe active conținute în aceste produse — Refuzul accesului — Excepție privind protecția vieții private și a integrității individului — Protecția datelor cu caracter personal — Regulamentul (CE) nr. 45/2001 — Obligație de motivare”]

(2013/C 313/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: ClientEarth (Londra, Regatul Unit) și Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: P. Kirch, avocat)

Pârâtă: Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA) (reprezentant: D. Detken, agent)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial P. Oliver, P. Ondrůšek și C. ten Dam, ulterior P. Oliver, P. Ondrůšek și B. Martenczuk, agenți)

Obiectul

Inițial, o cerere de anulare a Deciziei EFSA din 10 februarie 2011 prin care a fost refuzată o cerere de acces în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76), la anumite documente de lucru privind o orientare pregătită de EFSA în atenția autorilor unor cereri de autorizare a introducerii pe piață a unui produs fitosanitar, ulterior o cerere de anulare a deciziei EFSA din 12 decembrie 2011 prin care a fost retrasă decizia anterioară și prin care reclamantelor li s-a acordat acces la toate informațiile solicitate, cu excepția numelui experților externi care au făcut anumite observații cu privire la proiectul de orientare

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. ClientEarth și Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA) și Comisia Europeană suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 179, 18.6.2011.

Hotărârea Tribunalului din 16 septembrie 2013 — De Nicola/BEI

(Cauza T-264/11 P) (¹)

(„Recurs — Funcție publică — Personalul BEI — Evaluare — Promovare — Exercițiul de evaluare și de promovare 2007 — Decizia comitetului de recurs — Hărțuire morală — Termen rezonabil — Cerere de anulare — Cerere de despăgubire”)

(2013/C 313/41)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurrent: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (reprezentant: L. Isola, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Banca Europeană de Investiții (BEI) (reprezențanți: inițial T. Gilliams și F. Martin, ulterior T. Gilliams și G. Nuvoli, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 8 martie 2011, De Nicola/BEI (F-59/09, nepublicată încă în Repertoriu) și prin care se urmărește anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

1. Anulează Hotărârea Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 8 martie 2011, De Nicola/BEI (F-59/09), în măsura în care respinge, pe de o parte, concluziile domnului Carlo de Nicola prin care se urmărește anularea deciziei Comitetului de recurs din cadrul Băncii Europene de Investiții (BEI) și, pe de altă parte, concluziile acestuia prin care se urmărește repararea prejudiciilor invocate în temeiul hărțuirii pe care BEI ar fi săvârșit-o cu privire la acesta.
2. Respinge în rest acțiunea principală.
3. Trimite acțiunea la Tribunalul Funcției Publice spre judecare.
4. Amână pronunțarea cu privire la cheltuielile de judecată.

(¹) JO C 211, 16.7.2011.

Hotărârea Tribunalului din 12 septembrie 2013 — Besselink/Consiliul

(Cauza T-331/11) (¹)

[„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Proiect de decizie a Consiliului prin care Comisia este autorizată să negocieze acordul de aderare a Uniunii Europene la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale — Excepție referitoare la protecția interesului public în materia relațiilor internaționale — Acces parțial — Obligația de motivare — Cerere de măsuri de organizare a procedurii sau de cercetare judecătorească — Inadmisibilitate”]

(2013/C 313/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Leonard Besselink (Utrecht, Țările de Jos) (reprezențanți: O. Brouwer, J. Blockx și E. Raedts, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: inițial C. Fekete, P. Plaza García și J. Herrmann, ulterior P. Plaza García, J. Herrmann și B. Driessen, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezențanți: E. Paasivirta și P. Costa de Oliveira, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei Consiliului din 1 aprilie 2011 de refuz al acordării accesului integral la documentul nr. 9689/10, care conține un proiect de decizie a Consiliului prin care Comisia este autorizată să negocieze acordul de aderare a Uniunii Europene la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Consiliului din 1 aprilie 2011 de refuz al acordării accesului integral la documentul nr. 9689/10 în măsura în care prin aceasta se refuză accesul la directiva de negociere nr. 5 și la părțile nedivulgate ale documentului solicitat, care amintesc principiile stabilite de Tratatul UE care trebuie să guverneze negocierile având ca obiect aderarea Uniunii Europene la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950, sau care stabilesc numai problemele care trebuie discutate în cadrul negocierilor.
2. Respinge în rest acțiunea.
3. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 238, 13.8.2011.

Hotărârea Tribunalului din 12 septembrie 2013 — Palirria Souliotis/Comisia(Cauza T-380/11) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Tariful vamal comun — Clasificare în Nomenclatura combinată — Poziție tarifară — Act normativ care presupune măsuri de executare — Inadmisibilitate”)

(2013/C 313/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Anonymi Viotechniki kai Emporiki Etairia Kataskevis Konservon — Palirria Souliotis AE (Politika, Grecia) (reprezentant: S. Pappas, lawyer)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal și L. Keppenne, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 447/2011 al Comisiei din 6 mai 2011 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată (JO L 122, p. 63)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. Anonymi Viotechniki kai Emporiki Etairia Kataskevis Konservon — Palirria Souliotis AE suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 282, 24.9.2011.

Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2013 — Makhlof/Consiliul(Cauza T-383/11) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Siriei — Înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Restricții privind intrarea și tranzitarea pe teritoriul Uniunii — Dreptul la apărare — Obligația de motivare — Eroare vădită de apreciere — Drepturi fundamentale”)

(2013/C 313/44)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Eyad Makhlof (Damasc, Siria) (reprezentanți: inițial P. Grollet și G. Karouni, ulterior G. Karouni și C. Rygaert, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: G. Étienne și R. Liudvinaviciute-Cordeiro, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castillo de la Torre și S. Pardo Quintillán, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei de punere în aplicare 2011/302/PESC a Consiliului din 23 mai 2011 privind punerea în aplicare a Deciziei 2011/273/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO L 136, p. 91), a Deciziei 2011/782/PESC a Consiliului din 1 decembrie 2011 privind măsuri restrictive împotriva Siriei și de abrogare a Deciziei 2011/273/PESC (JO L 319, p. 56) și a Deciziei 2012/739/PESC a Consiliului din 29 noiembrie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Siriei și de abrogare a Deciziei 2011/782/PESC (JO L 330, p. 21), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Domnul Eyad Makhlof suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Consiliul Uniunii Europene.
3. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 282, 24.9.2011.

Hotărârea Tribunalului din 16 septembrie 2013 — De Nicola/BEI(Cauza T-418/11 P) ⁽¹⁾

(„Recurs — Funcție publică — Personalul BEI — Asigurare de sănătate — Refuzul suportării unor cheltuieli medicale — Cerere de desemnare a unui medic independent — Termen rezonabil — Respingerea unei cereri de inițiere a unei proceduri de conciliere — Cerere de anulare — Cerere de rambursare a cheltuielilor medicale — Litispendență”)

(2013/C 313/45)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (reprezentant: L. Isola, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Banca Europeană de Investiții (reprezentanți: inițial T. Gilliams și F. Martin, ulterior T. Gilliams și G. Nuvoli, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 28 iunie 2011, De Nicola/BEI (F-49/10, nepublicată încă în Repertoriu) și prin care se urmărește anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

1. Anulează Hotărârea Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 28 iunie 2011, De Nicola/BEI (F-49/10), în măsura în care respinge concluziile domnului Carlo De Nicola prin care se urmărește anularea deciziei Băncii Europene de Investiții (BEI) prin care se respinge cererea sa de desemnare a unui al treilea medic.
2. Respinge în rest recursul.
3. Anulează decizia BEI prin care se respinge pentru tardivitate cererea domnului De Nicola de desemnare a unui al treilea medic.
4. Domnul De Nicola și BEI suportă propriile cheltuieli de judecată aferente atât procedurii în fața Tribunalului Funcției Publice, cât și prezentei proceduri.

(¹) JO C 282, 24.9.2011.

Hotărârea Tribunalului din 12 septembrie 2013 — Valeo Vision/Comisia

(Cauza T-457/11) (¹)

(„Acțiune în anulare — Tarifal vamal comun — Clasificare în Nomenclatura combinată — Clasificare tarifară — Lipsa afectării individuale — Act administrativ care presupune măsuri de executare — Inadmisibilitate”)

(2013/C 313/46)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Valeo Vision (Bobigny, Franța) (reprezentant: R. Ledru, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: R. Lyal, B.-R. Killmann și L. Keppen, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 603/2011 al Comisiei din 20 iunie 2011 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată (JO L 163, p. 10)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. Obligă Valeo Vision să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

(¹) JO C 298, 8.10.2011.

Hotărârea Tribunalului din 12 septembrie 2013 — „Rauscher” Consumer Products/OAPI (Reprezentarea unui tampon)

(Cauza T-492/11) (¹)

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative reprezentând un tampon igienic — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2013/C 313/47)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: „Rauscher” Consumer Products GmbH (Viena, Austria) (reprezentant: M. Stütz, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Walicka, agent)

Obiectul

Acțiune împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 20 iulie 2011 (cauza R 2168/2010-1), privind cererea de înregistrare ca marcă comunitară a unui semn figurativ reprezentând un tampon igienic

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă „Rauscher” Consumer Products GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 355, 3.12.2011.

Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2013 — Anbouba/Consiliul

(Cauza T-563/11) (¹)

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Siriei — Înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Sarcina probei — Eroare vădită de apreciere — Dreptul la apărare — Obligația de motivare — Judecare în lipsă — Cerere de intervenție — Nepronunțare asupra fondului”)

(2013/C 313/48)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Issam Anbouba (Homs, Siria) (reprezențanți: M.-A. Bastin, J.-M. Salva și J.-N. Louis, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: inițial R. Liudvinaviciute-Cordeiro și M.-M. Joséphidès, ulterior R. Liudvinaviciute-Cordeiro și A. Vitro, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, cerere de anulare a Deciziei 2011/522/PESC a Consiliului din 2 septembrie 2011 de modificare a Deciziei 2011/273/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO L 228, p. 16), a Deciziei 2011/628/PESC a Consiliului din 23 septembrie 2011 de modificare a Deciziei 2011/273/PESC (JO L 247, p. 17), a Deciziei 2011/782/PESC a Consiliului din 1 decembrie 2011 privind măsuri restrictive împotriva Siriei și de abrogare a Deciziei 2011/273 (JO L 319, p. 56), a Regulamentului (UE) nr. 878/2011 al Consiliului din 2 septembrie 2011 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 442/2011 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO L 228, p. 1), și a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 al Consiliului din 18 ianuarie 2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria și de abrogare a Regulamentului nr. 442/2011 (JO L 16, p. 1), în măsura în care numele reclamantului figurează pe lista persoanelor cărora li se aplică măsurile restrictive având în vedere situația din Siria și, pe de altă parte, cerere de obligare la plata de daune-interese pentru repararea prejudiciului suferit

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra cererii de intervenție a Comisiei Europene.
2. Respinge acțiunea.
3. Domnul Issam Anbouba suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 25, 28.1.2012.

Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2013 — Anbouba/Consiliul

(Cauza T-592/11) (¹)

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Siriei — Înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Prezumție de nevinovăție — Sarcina probei — Eroare vădită de apreciere — Dreptul la apărare — Obligația de motivare”)

(2013/C 313/49)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Issam Anbouba (Homs, Siria) (reprezentanți: M.-A. Bastin, J.-M. Salva și J.-N. Louis, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial R. Liudvinaviciute-Cordeiro și M.-M. Joséphidès, ulterior R. Liudvinaviciute-Cordeiro și A. Vitro, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, anularea Deciziei 2011/684/PESC a Consiliului din 13 octombrie 2011 de modificare a Deciziei 2011/273/PESC

privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO L 269, p. 33) a Deciziei 2011/782/PESC a Consiliului din 1 decembrie 2011 privind măsuri restrictive împotriva Siriei și de abrogare a Deciziei 2011/273 (JO L 319, p. 56), a Regulamentului (UE) nr. 1011/2011 al Consiliului din 13 octombrie 2011 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 442/2011 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO L 269, p. 18) a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 al Consiliului din 18 ianuarie 2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 442/2011 (JO L 16, p. 1) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 410/2012 al Consiliului din 14 mai 2012 privind punerea în aplicare a articolului 32 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 36/2012 (JO L 126, p. 3), în măsura în care numele reclamantului figurează pe lista persoanelor cărora li se aplică măsurile restrictive având în vedere situația din Siria, și, pe de altă parte, cerere de plată a unor despăgubiri pentru repararea prejudiciului suferit.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Îl obligă pe domnul Issam Anbouba la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 25, 28.1.2012.

Hotărârea Tribunalului din 16 septembrie 2013 — De Nicola/BEI

(Cauza T-618/11 P) (¹)

(„Recurs — Funcție publică — Personalul BEI — Evaluare — Promovare — Exercițiul de evaluare și de promovare 2008 — Decizie a comitetului de recurs — Întinderea controlului — Raport de evaluare — Excepție de nelegalitate — Termen rezonabil — Cerere de anulare — Cerere de despăgubire — Litispendență”)

(2013/C 313/50)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurrent: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (reprezentant: L. Isola, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Banca Europeană de Investiții (BEI) (reprezentanți: inițial T. Gilliams și F. Martin, ulterior T. Gilliams și G. Nuvoli, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 28 septembrie 2011, De Nicola/BEI (F-13/10, nepublicată încă în Repertoriu), și prin care se solicită anularea acestei hotărâri.

Dispozitivul

1. Anulează Hotărârea Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 28 septembrie 2011, De Nicola/BEI (F-13/10), în măsura în care aceasta respinge concluziile domnului Carlo De Nicola privind anularea deciziei comitetului de recurs al Băncii Europene de Investiții (BEI).
2. Respinge în rest recursul.
3. Respinge recursul formulat de domnul De Nicola în fața Tribunalului Funcției Publice în cauza F-13/10.
4. Domnul De Nicola suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de BEI aferente atât procedurii din fața Tribunalului Funcției Publice, cât și prezentei proceduri.
5. BEI suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată aferente atât procedurii din fața Tribunalului Funcției Publice, cât și prezentei proceduri.

(¹) JO C 25, 28.1.2012.

Acțiune introdusă la 17 iulie 2013 — Chatzianagnostou/Consiliul și alții

(Cauza T-383/13)

(2013/C 313/51)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamant: Antonios Chatzianagnostou (Serres, Grecia) (reprezentant: Makris Christos)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, EULEX Kosovo

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea în întregime, în primul rând, a deciziei șefului EULEX Kosovo din 10 mai 2013, intitulată „Decizie finală în cauza disciplinară 2/2013” și notificată reclamantului la 16 mai 2013 și, în al doilea rând, decizia șefului EULEX din 10 mai 2013 intitulată „Decizie finală în cauza disciplinară 6/2013” și notificată reclamantului la 16 mai 2013;
- disculparea reclamantului de orice acuzație în materie disciplinară formulată de EULEX cu privire la acesta;
- obligarea EULEX la prezentarea către reclamant în cadrul prezentului litigiu a copiilor după toate documentele cuprinse în dosarele disciplinare în litigiu privindu-l pe acesta;

- obligarea pârâtelor la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant, inclusiv a onorariilor avocatului său mandatar ad litem.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură ca urmare a lipsei totale a motivării actelor atacate și de asemenea ca urmare a încălcării articolului 296 TFUE și a principiilor generale de drept din statele membre ale UE, în conformitate cu care toate actele administrative defavorabile destinatarului trebuie motivate suficient, complet și specific. În speță, reclamantul arată că motivarea actelor atacate este total inexistentă, chiar dacă este indispensabilă și obligatorie juridic.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea de către pârâte, prin intermediul actelor atacate, a mai multor drepturi la apărare ale reclamantului întemeiate pe CEDO și pe principiile generale de drept comune statelor membre ale UE. În cadrul cauzei disciplinare 6/2013, privitoare la acesta și desfășurată în fața EULEX, reclamantului i s-a aplicat o sancțiune disciplinară în temeiul unui act pe care l-ar fi săvârșit și cu privire la care nu a fost niciodată invitat să se apere și nu i s-a acordat niciodată posibilitatea aceasta. În plus, reclamantul a fost lipsit de dreptul de acces în timp util, nerestrâns și efectiv la asistență juridică în scopul de a se putea apăra în mod corespunzător prin intermediul unui avocat mandatar ales de acesta, care să fie adecvat pregătit, cunoscând în întregime acuzațiile disciplinare care îl privesc în cadrul EULEX.
3. Al treilea motiv întemeiat pe eroarea de fapt care ar afecta actele atacate. Reclamantul susține că al doilea act atacat era întemeiat pe premise și pe o motivare contradictorie și insuficientă, cu încălcarea prezumției de nevinovăție a reclamantului și a dreptului său de a nu se autoincrimina. Pe de altă parte, același act atacat este afectat de o eroare întrucât acesta nu recunoaște că reclamantul a săvârșit o eroare de drept scuzabilă sau întrucât acesta nu acceptă cel puțin elementele dezincriminatoare privitoare la colaborarea activă și la regretarea comiterii faptei de către reclamant.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea dispozițiilor articolului 19 din Convenția internațională privind drepturile civile și politice, a articolului 10 CEDO, a articolului 15 TFUE, a Regulamentului nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 (¹), a Directivei nr. 2003/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 (²) și a articolelor 41 și 42 din Carta drepturilor fundamentale a UE. Reclamantul arată că deciziile atacate ale șefului EULEX care confirmă sancțiunile disciplinare propuse împotriva reclamantului sunt afectate de o eroare de drept în măsura în care, dacă erau corecte, ar fi admis acțiunile exercitate de reclamant prin care se urmărea ca sancțiunile disciplinare să fie anulate în special în temeiul încălcării dispozițiilor citate anterior privind dreptul reclamantului de a avea acces la documentele în litigiu din cele două cauze disciplinare privitoare la acesta în cadrul EULEX.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea, prin intermediul actelor atacate, a principiilor proporționalității și echității privind impunerea de sancțiuni disciplinare față de reclamant.

- (¹) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).
- (²) Directiva 2003/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind reutilizarea informațiilor din sectorul public (JO L 345, p. 90, Ediție specială, 13/vol. 41, p. 73).

Acțiune introdusă la 29 iulie 2013 — Kėdainių rajono Okainių ŽŪB și alții/Consiliul și Comisia

(Cauza T-386/13)

(2013/C 313/52)

Limba de procedură: lituaniana

Părțile

Reclamant: Kėdainių rajono Okainių ŽŪB (districtul Kėdainių, Lituania) și alte 134 de întreprinderi și persoane (reprezentant: I. Vėgėlės, avocat)

Pârâte: Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantii solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității acțiunii;
- anularea, în conformitate cu articolul 263 TFUE, a Deciziei de punere în aplicare C(2012) 4391 final a Comisiei din 2 iulie 2012 de autorizare a efectuării de plăți naționale directe complementare în Lituania pentru anul 2012 [notificată sub numărul K(2012) 4391];
- declararea inaplicabilității, în conformitate cu articolul 277 TFUE, a articolului 132 alineatul (2) ultimul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, articol care reglementează plățile naționale directe complementare și plățile directe; potrivit acestui paragraf: „[a]jutorul direct total care poate fi acordat unui agricultor în noile state membre după aderare sub forma plății directe relevante, care include și toate plățile naționale directe complementare, nu trebuie să depășească nivelul ajutorului direct pe care agricultorul ar avea dreptul să îl primească în cadrul plății directe corespunzătoare aplicabile statelor membre, altele decât noile state membre, începând din 2012, ținând seama de aplicarea articolului 7 coroborat cu articolul 10”;
- declararea inaplicabilității, în conformitate cu articolul 277 TFUE, a precizării „luând în considerare toate reducerile puse în aplicare în temeiul articolului 7 alineatul (1)” de la articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, care stabilește norme speciale privind modularea în noile state membre;

— obligarea părților la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant, pentru care se va face dovada în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantii invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe lipsa de motivare și pe caracterul nefondat al Deciziei de punere în aplicare C(2012) 4391 final a Comisiei

Decizia de punere în aplicare C(2012) 4391 final a Comisiei din 2 iulie 2012 este lipsită de motivare și de temei, în lipsa totală a unor date care să stabilească uniformitatea (egalizarea) nivelului plăților directe în noile și în vechile state membre.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că nivelul plăților directe din Lituania nu corespunde nivelului convenit în Actul de aderare și nivelului plăților directe din vechile state membre

Nivelul efectiv al plăților directe din Lituania nu corespunde nivelului convenit în Actul de aderare din 23 septembrie 2003. Cu încălcarea Actului de aderare, la 22 martie 2004 au fost aduse modificări Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 prin Regulamentul (CE) nr. 583/2004, stabilindu-se plafoane naționale pentru ajutoarele agricole în favoarea noilor state membre (articolul 71c și anexa VIII la Regulamentul nr. 1782/2003).

În 2012, în Lituania, nivelul în procente al plăților directe nu a atins nivelul plăților directe din vechile state membre: în vechile state membre modularea se aplică numai sumelor mai mari de 5 000 de euro, ceea ce înseamnă că nu toate plățile directe în favoarea agricultorilor din vechile state membre sunt modulate (redușe) cu 10 %, ci numai cele mai mari de 5 000 de euro. Prin urmare, este nefondat și nelegal să se afirme că nivelul plăților directe în vechile state membre era în 2012 de 90 % (100 % — modularea de 10 %). Nivelul plăților directe în vechile state membre este mai mare de 90 %, dat fiind că o parte din sume, mai mici de 5 000 de euro, nu sunt modulate.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe diferența dintre valoarea plăților directe în Lituania în comparație cu vechile state membre

Plățile directe făcute efectiv în favoarea agricultorilor lituanieni din bugetul Uniunii în anul 2012 sunt printre cele mai reduse, ridicându-se la mai puțin de jumătate față de cele primite în vechile state membre, în pofida modulării acestora cu 10 %.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea Actului de aderare prin articolul 10 alineatul (1) *in fine* și prin articolul 132 alineatul (2) ultimul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, precum și prin Decizia de punere în aplicare C(2012) 4391 final a Comisiei din 2 iulie 2012, adoptată în temeiul acestuia din urmă

Actul de aderare nu cuprindea nicio dispoziție care să prevadă o modulare a plăților directe introduse și/sau reducerea plăților naționale directe complementare în Lituania.

Precizarea *«luând în considerare toate reducerile puse în aplicare în temeiul articolului 7 alineatul (1)»* de la articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, care figurează în capitolul 2 din acesta, este contrară Actului de aderare, în măsura în care această dispoziție determină o accelerare a egalizării presupuse a nivelului plăților directe în vechile și în noile state membre.

Dispoziția articolului 132 alineatul (2) din Regulamentul nr. 73/2009, potrivit căreia *«[a]jutorul direct total [...] începând din 2012, ținând seama de aplicarea articolului 7 coroborat cu articolul 10»*, care consacră o presupusă egalizare a nivelului plăților directe în vechile și în noile state membre în 2012, este contrară Actului de aderare, în măsura în care stabilește un an precis (2012) în cursul căruia se presupune că nivelul ajutoarelor primite se egalizează.

În articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul nr. 73/2009, termenul «*quantum*» a fost înlocuit, cu încălcarea Actului de aderare, cu termenul „*nivel*”, care face trimitere nu la ajutoarele primite efectiv, ci la un procent presupus.

Este nelegal să se compare plățile directe din vechile și din noile state membre comparând ajutoarele primite în vechile state membre (100 % — modularea) cu cele primite în noile state membre potrivit procentajului, prevăzut în Actul de aderare, pentru introducerea ajutorului.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către actul atacat a obiectivelor politicii agricole comune enunțate de tratatul FUE

În conformitate cu actul de aderare, ajutoarele agricole în noile state membre se calculează pe baza unui randament de referință și a unei suprafețe de bază. În 2012, randamentul de referință și suprafața de bază au fost profund modificate în Lituania, prin urmare modularea aplicată și reducerea plăților naționale directe complementare sunt ele însele contrare obiectivelor politicii agricole comune, în special cel al creșterii productivității agriculturii.

Acțiune introdusă la 31 iulie 2013 — Orange/Comisia

(Cauza T-402/13)

(2013/C 313/53)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Orange (Paris, Franța) (reprezentanți: J.-P. Gunther și A. Giraud, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea Comisei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită anularea deciziilor Comisiei din 25 și din 27 iunie 2013 adresate France Télécom și Orange, precum și tuturor societăților controlate direct sau indirect de acestea, prin care li se ordonă să se supună unei inspecții în temeiul articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului ⁽¹⁾. Aceste decizii au fost adoptate în cadrul unei proceduri de aplicare a articolului 102 TFUE și a articolului 54 din Acordul SEE privind sectorul furnizării serviciilor de conectivitate la internet (cazul AT.40090).

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o încălcare a principiilor necesității și proporționalității, întrucât Comisia a ordonat o inspecție având ca obiect practici foarte similare celor menționate într-o decizie emisă cu doar nouă luni mai devreme de autoritatea de concurență franceză, și aceasta în condițiile în care autoritatea de concurență franceză nu ar fi calificat drept anticoncurențial niciun comportament al Orange. Reclamanta arată că, cu ocazia inspecției, Comisia nu a cercetat elemente suplimentare în raport cu cele de care dispunea deja, astfel cum ar fi fost obligată să procedeze potrivit jurisprudenței în materie.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe caracterul arbitrar al deciziilor atacate, întrucât Comisia nu dispune de indicii suficient de serioase și de circumstanțiate pentru a lua o măsură atât de intruzivă precum o inspecție.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele [101 TFUE] și [102 TFUE] (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167, rectificare în Ediție specială, 08/vol. 4, p. 269).

Acțiune introdusă la 29 iulie 2013 — Gossio/Consiliul

(Cauza T-406/13)

(2013/C 313/54)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Marcel Gossio (Casablanca, Maroc) (reprezentant: S. Zokou, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea:

- Deciziei 2010/656/PESC și a Regulamentului (CE) nr. 560/2005 al Consiliului, precum și a Deciziei de punere în aplicare 2012/144/PESC din 8 martie 2012 de stabilire a unor măsuri restrictive ca urmare a situației din Côte d'Ivoire, în măsura în care acestea îl privesc și îl vizează pe reclamant;
- Deciziei din 17 mai 2013 de confirmare și de reînnoire a măsurilor restrictive menționate mai sus, în măsura în care stabilesc că reclamantul trebuie să continue să figureze în lista persoanelor și entităților menționate în anexa II la Decizia 2010/656/PESC și în anexa IA la Regulamentul (CE) nr. 560/2005 de impunere a anumitor măsuri restrictive având în vedere situația din [Côte d'Ivoire].

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe un abuz de putere și pe o eroare vădită de apreciere, întrucât:
 - faptele imputate reclamantului nu ar avea niciun temei obiectiv și nu ar fi susținute de nicio dovadă tangibilă;
 - nu s-ar putea stabili o legătură obiectivă între motivele invocate pentru a justifica măsurile restrictive luate în privința reclamantului și situația generală din Côte d'Ivoire;
 - temeiurile juridice aflate la originea măsurilor restrictive luate în privința reclamantului ar fi în contradicție cu ultimele motive invocate pentru justificarea acestor măsuri;
 - deciziile Consiliului ar constitui un abuz de procedură sau de putere.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a drepturilor fundamentale ale reclamantului și în special a dreptului la prezumția de nevinovăție, a libertății de a desfășura o activitate comercială, a dreptului de proprietate, a principiului proporționalității, precum și a dreptului la respectarea vieții private și de familie și a dreptului de a nu fi supus unor tratamente inumane și degradante.

Acțiune introdusă la 13 august 2013 — Stanleybet Malta și Stanley International Betting/Comisia

(Cauza T-416/13)

(2013/C 313/55)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Stanleybet Malta Ltd (Valletta, Malta) și Stanley International Betting Ltd (Liverpool, Regatul Unit) (reprezentanți: R. Jacchia, I. Picciano, A. Terranova, F. Ferraro, G. Dellis, P. Kakouris și I. Koimitzoglou, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei atacate cuprinse în scrisoarea Comisiei din 10 iunie 2013 de a considera soluționată plângerea depusă de reclamante împotriva Republicii Elene și a Organizației elene de pronosticuri de fotbal (OPAP) în cazul COMP/39 981 și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea obligației Comisiei de a investiga plângerea cu grijă și diligență și pe o eroare vădită în ceea ce privește evaluarea argumentelor formulate în plângere în raport cu articolul 102 TFUE privind abuzul concret și autonom sau abuzurile de poziție dominantă ale OPAP și definiția pieței relevante.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea obligației de motivare a Comisiei și pe încălcarea articolului 296 TFUE.
3. Al treilea motiv întemeiat pe abuzul de putere săvârșit de Comisie și pe încălcarea principiului caracterului autonom al naturii și al obiectivelor normelor privind concurența.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe săvârșirea unei erori vădite, pe faptul că nu a fost evaluată compatibilitatea legislației elene relevante cu dreptul Uniunii înainte de a constata o încălcare în temeiul articolului 102 TFUE și încălcarea dreptului la o bună administrare prevăzut de articolul 41 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale, precum și obligația Comisiei de a investiga plângerea cu grijă și diligență în raport cu articolul 106 TFUE.

Acțiune introdusă la 12 august 2013 — Gruppo Norton/OAPI — Marín Nicolás (Gruppo Norton S.r.l.)**(Cauza T-427/13)**

(2013/C 313/56)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Gruppo Norton Srl (Carini, Italia) (reprezentant: M. García Lirola, abogada)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Victoriano Marín Nicolás (Alcantarilla, Spania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— pronunțarea unei hotărâri pe fond prin care să autorizeze înregistrarea mărcii pentru ansamblul produselor solicitate.

Motivele și principalele argumente*Solicitantul mărcii comunitare:* reclamanta

Marca comunitară vizată: marca figurativă „Gruppo Norton S.r.l.” pentru produse din clasele 7-9 — cerere de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10 169 753

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Victoriano Marín Nicolás

Marca sau semnul invocat: marca spaniolă „NORTON HISPANO” pentru produse din clasa 9

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția

Decizia camerei de recurs: declară calea de atac inadmisibilă

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 19 august 2013 — IOC-UK/Consiliul**(Cauza T-428/13)**

(2013/C 313/57)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Iranian Oil Company UK Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezențanți: J. Grayston, Solicitor, P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta, M. Gambardella, D. Sellers și N. Pilkington, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei 2013/270/PESC a Consiliului din 6 iunie 2013 (JO L 156, p. 10) de modificare a Deciziei 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 522/2013 al Consiliului din 6 iunie 2013 (JO L 156, p. 3) privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului, în măsura în care actele atacate o vizează pe reclamantă;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive întemeiate pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură, precum și pe încălcarea tratatelor și a prevederilor legale privind aplicarea lor: încălcarea dreptului la a fi ascultat, motivare insuficientă, încălcarea dreptului la apărare, săvârșirea unei erori vădite de apreciere, nerespectarea principiului fundamental al proporționalității, nerespectarea principiului fundamental al egalității de tratament și al nediscriminării și nerespectarea dreptului fundamental de proprietate.

Reclamanta arată că Consiliul nu a audiat reclamanta și că nu există elemente care să fi împiedicat acest lucru. În plus, Consiliul a oferit o motivare insuficientă. Cererile reclamantei prin care urmărea dezvoltarea motivării și de acces la documente nu au primit încă un răspuns, în afara unei scrisori sumare de confirmare de primire. Prin aceste omisiuni, Consiliul a încălcat dreptul la apărare al reclamantei, căreia i-a fost refuzată posibilitatea efectivă de a combate afirmațiile Consiliului, întrucât aceste afirmații nu i-au fost dezvoltate reclamantei. În plus, Consiliul nu a explicat de ce faptul că National Iranian Oil Company exercită un control direct asupra reclamantei ar avea drept rezultat un avantaj economic pentru statul iranian care ar încălca obiectivul deciziei atacate și al regulamentului. În raport cu motivele invocate pentru includerea sa pe listă, reclamanta consideră că acestea sunt fie insuficiente, fie viciate de o eroare vădită de apreciere. În plus, în ansamblu, compararea obiectivelor deciziei de includere pe listă și impactul concret al acestei decizii pentru reclamantă demonstrează că decizia este disproporționată. În sfârșit, Consiliul a încălcat dreptul fundamental de proprietate prin faptul că a adoptat măsuri a căror proporționalitate nu poate fi determinată.

Acțiune introdusă la 20 august 2013 — Petropars Iran și alții/Consiliul**(Cauza T-433/13)**

(2013/C 313/58)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: Petropars Iran Iran Co. (insula Kish, Iran), Petropars Oilfields Services Co. (insula Kish), Petropars Aria Kish Operation and Management Co. (Teheran, Iran) și Petropars Resources Engineering Kish Co. (Teheran) (reprezentanți: S. Zaiwalla, solicitor, P. Reddy, solicitor, R. Blakeley, barrister, și Z. Burbeza, solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea punctelor 1-4 din anexa II.I.B. la Decizia 2013/270/PESC ⁽¹⁾ și a punctelor 1-4 din anexa II.I.B. la Regulamentul de punere în aplicare nr. 522/2013 ⁽²⁾ și/sau
- declararea articolului 20 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2010/413/PESC ⁽³⁾ și a articolului 23 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul nr. 267/2012 ⁽⁴⁾ ca fiind inaplicabile în privința reclamantelor și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă cinci motive.

1. Primul motiv întemeiat pe lipsa unui temei juridic pentru includerea în listă a reclamantelor prin Decizia 2013/270/PESC a Consiliului și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 522/2013 al Consiliului întrucât motivul înscrierii fiecăreia dintre reclamante („Filială a entității desemnate”) nu este unul dintre criteriile de includere în listă prevăzute de Regulamentul nr. 267/2012 al Consiliului sau de Decizia 2010/413/PESC a Consiliului.
2. Al doilea motiv întemeiat pe nelegalitatea includerii în listă a reclamantelor întrucât Consiliul a pretins că se întemeiază pe articolul 23 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul nr. 267/2012 sau pe articolul 20 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2010/413/PESC, în condițiile în care (1) criteriile materiale de includere în listă prevăzute de aceste dispoziții nu sunt îndeplinite în cazul fiecăreia dintre reclamante și/sau Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a analizat aspectul dacă erau sau nu îndeplinite criteriile respective și (2) Consiliul a inclus în listă reclamantele în temeiul unor probe insuficiente pentru stabilirea aspectului dacă erau îndeplinite criteriile respective și, în consecință, a săvârșit (o altă) o eroare vădită de apreciere.

3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că, întrucât articolul 23 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul nr. 267/2012 și/sau articolul 20 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2010/413/PESC permit includerea în listă a reclamantelor numai în temeiul faptului că sunt filiale a entităților desemnate (entități care sunt ele însele filiale ale entităților incluse în listă care nu au fost acuzate de săvârșirea unei fapte culpabile), aceste articole sunt lipsite de validitate deoarece încalcă principiul proporționalității și trebuie să fie declarate inaplicabile în privința reclamantelor.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe faptul că includerea în listă a reclamantelor încalcă, în orice caz, drepturile și libertățile fundamentale prevăzute de Carta drepturilor fundamentale sau care fac parte din dreptul Uniunii într-un alt mod, inclusiv dreptul acestora de a desfășura activități comerciale și de a-și conduce afacerile și dreptul la exercitarea netulburată a folosinței bunurilor lor, precum și/sau principiul proporționalității. În plus, includerea în listă constituie o încălcare a principiului precauției și a principiilor protecției mediului și protecției sănătății umane și a securității, și poate cauza un prejudiciu semnificativ sănătății și securității simplilor lucrători iranieni, precum și mediului.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe faptul că, prin adoptarea Deciziei 2013/270/PESC a Consiliului și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 522/2013 al Consiliului, în măsura în care acestea se aplică reclamantelor, Consiliul a încălcat cerințele procedurale privind (i) notificarea individuală a includerii în listă celei (de a treia și celei de a patra) reclamante, (ii) furnizarea unei motivări adecvate și justificate (tuturor reclamantelor) și (iii) respectarea dreptului la apărare al reclamantelor și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă.

⁽¹⁾ Decizia 2013/270/PESC a Consiliului din 6 iunie 2013 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 156, p. 10).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 522/2013 al Consiliului din 6 iunie 2013 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 156, p. 3).

⁽³⁾ Decizia Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 195, p. 39, rectificare în JO 2010, L 197, p. 19).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO L 88, p. 1, rectificare în JO 2012, L 332, p. 31).

Acțiune introdusă la 26 august 2013 — Klaes/OAPI — Klaes Kunststoffe (Klaes)**(Cauza T-453/13)**

(2013/C 313/59)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile**

Reclamantă: Horst Klaes GmbH & Co. KG (Bad Neuenahr-Ahrweiler, Germania) (reprezentant: B. Dix, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Klaes Kunststoffe GmbH (Neuenrade, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne din 6 iunie 2013 (R 1206/2012-1) și respingerea opoziției împotriva cererii de înregistrare a unei mărci comunitare formulate de reclamantă (nr. 9545096).

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca verbală „Klaes” pentru servicii din clasa 42 — cererea de înregistrare a unei mărci nr. 9545096.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Klaes Kunststoffe GmbH.

Marca sau semnul invocat: marca figurativă în culoare albastră „Klaes” pentru servicii din clasa 42.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 23 august 2013 — Larrañaga Otaño/OAPI (GRAPHENE)

(Cauza T-458/13)

(2013/C 313/60)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamanți: Joseba Larrañaga Otaño (San Sebastian, Spania) și Mikel Larrañaga Otaño (San Sebastian) (reprezentant: F. Bueno Salamero, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate,

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „GRAPHENE” pentru produse și servicii din clasele 13, 23, 25 și 38 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 10 895 258.

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 23 august 2013 — Larrañaga Otaño/OAPI (GRAPHENE)

(Cauza T-459/13)

(2013/C 313/61)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamanți: Joseba Larrañaga Otaño (San Sebastian, Spania) și Mikel Larrañaga Otaño (San Sebastian) (reprezentant: F. Bueno Salamero, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „GRAPHENE” pentru produse și servicii din clasele 2, 6, 10 și 22 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10 892 446

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 28 august 2013 — Arrow Group și Arrow Generics/Comisia

(Cauza T-467/13)

(2013/C 313/62)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Arrow Group ApS (Roskilde, Danemarca) și Arrow Generics Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezenți: S. Kon, C. Firth și C. Humpe, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea articolelor 1, 2 și 3 din Decizia C(2013) 3803 final a Comisiei din 19 iunie 2013 în cazul COMP/39226 — Lundbeck, în măsura în care acestea privesc Arrow sau
- cu titlu subsidiar, anularea articolului 2 din Decizia C(2013) 3803 final a Comisiei din 19 iunie 2013 în cazul COMP/39226 — Lundbeck, în măsura în care impune în sarcina Arrow o amendă în legătură cu acordurile din Regatul Unit și din Danemarca sau
- cu titlu încă mai subsidiar, anularea articolului 2 din Decizia C(2013) 3803 final a Comisiei din 19 iunie 2013 în cazul COMP/39226 — Lundbeck, în măsura în care impune în sarcina Arrow o amendă în legătură cu acordul din Danemarca, și reducerea corespunzătoare a amenzii sau
- ca ultim subsidiar, anularea amenzii impuse la articolul 2 din Decizia C(2013) 3803 final a Comisiei din 19 iunie 2013 în cazul COMP/39226 — Lundbeck și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Arrow.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șase motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea de către Comisie a normelor fundamentale în procedura care a determinat adoptarea deciziei, întrucât (i) nu a inițiat procedura și nu a desfășurat investigația în termen rezonabil, (ii) nu a acordat accesul la dosar în timp util și în mod adecvat și (iii) nu a adoptat o comunicare privind obiecțiunile suplimentară.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe faptul că Comisia nu a dovedit corespunzător cerințelor legale că Arrow și Lundbeck erau concurenți potențiali în momentul în care fiecare dintre aceste întreprinderi au încheiat acorduri.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe faptul că Comisia nu a dovedit corespunzător cerințelor legale că toate acordurile au avut ca obiect restrângerea concurenței, contrară articolului 101 TFUE.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea de către Comisie, prin impunerea unei amenzi în sarcina Arrow, a principiilor proporționalității, *nullum crimen nulla poena sine lege* și securității juridice.
5. Al cincilea motiv, invocat cu titlu subsidiar, este întemeiat pe eroarea săvârșită de Comisie, în sensul caracterizării acordului din Regatul Unit și al acordului din Danemarca drept o încălcare unică și continuă a articolului 101 TFUE, și pe încălcarea de către Comisie a articolului 25 din Regulamentul nr. 1/2003 ⁽¹⁾, întrucât a impus în sarcina Arrow o

amendă în legătură cu acordul din Danemarca după expirarea termenului de prescripție pentru aplicarea amenzilor.

6. Al șaselea motiv, invocat cu titlu încă mai subsidiar, este întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unor erori în calcularea cuantumului amenzii, determinată de impunerea unei amenzi disproporționate în raport cu gravitatea pretinselor încălcări ale articolului 101 TFUE.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167, rectificare în Ediție specială, 08/vol. 4, p. 269).

Acțiune introdusă la 9 septembrie 2013 — MedSkin Solutions Dr. Suwelack/OAPI — Cryo-Save (CryoSafe)

(Cauza T-482/13)

(2013/C 313/63)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG (Billerbeck, Germania) (reprezentant: Rechtsanwalt A. Thünken)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Cryo-Save AG (Pfäffikon, Elveția)

Concluziile

Reclamanta solicită:

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 4 iulie 2013 (cauza R 1759/2012-4) și modificarea acesteia în sensul că recursul formulat de reclamantă împotriva OAPI este întemeiat și, în consecință, respingerea opoziției;
- în subsidiar, anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 4 iulie 2013 (cauza R 1759/2012-4) și trimiterea cauzei la examinarea competent/examinatoarea competentă din OAPI;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „CryoSafe” pentru produse și servicii din clasele 5 și 40 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 9 619 586

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Cryo-Save AG

Marca sau semnul invocat: marca verbală „CryoSafe” pentru produse din clasele 10, 42 și 44

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 6 septembrie 2013 — Navarra de Servicios y Tecnologías/Comisia

(Cauza T-487/13)

(2013/C 313/64)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Navarra de Servicios y Tecnologías SA (Pamplona, Spania) (reprezentant: A. Andérez González, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului anularea deciziei atacate în ceea ce privește societatea reclamantă și obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE.

— Se invocă în această privință faptul că nu există un ajutor de stat întrucât nu există în speță o intervenție a statului prin transferul unor resurse statale, nici vreun avantaj pentru întreprinderile care desfășoară o activitate economică și nici o denaturare a concurenței sau o afectare a schimburilor comerciale dintre statele membre.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (2) TFUE, precum și a Protocolului privind sistemul de radiodifuziune publică în statele membre, anexat la Tratatul de la Amsterdam din 2 octombrie 1997.

Se invocă în această privință:

— forma de organizare juridică a serviciilor de interes economic general, pentru a căror configurare, organizare și finanțare se recunoaște statelor membre o marjă largă,

— inexistența unei poziții concurențiale mai favorabile, obținută de societatea reclamantă și

— respectarea în speță a criteriilor care decurg din Hotărârea Altmark, întrucât există o definiție clară și un transfer expres al obligațiilor de serviciu public și întrucât s-a efectuat o evaluare economică detaliată și obiectivă care nu depășește cheltuielile ocazionate de executarea obligațiilor de serviciu public.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (3) litera (c) TFUE, în sensul că există în speță un obiectiv de interes comun pentru a cărui atingere măsura contestată se dovedește a fi ideală și proporțională și nu provoacă distorsiuni inutile pe piață.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe existența unui abuz de putere între obiectul deciziei contestate și scopul ultim urmărit prin intermediul acesteia, precum și pe disproporția vădită dintre scopul teoretic urmărit și consecințele la care conduce aplicarea sa, care se dovedesc a fi contrare interesului general și care favorizează interese comerciale și economice ale unui operator sau ale unor operatori determinați.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice din 19 septembrie 2013 — Gheysens/Consiliul(Cauza F-83/08) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Agent contractual auxiliar — Condiții de angajare — Grupa de funcții — Corespondență între tipurile de sarcini și grupele de funcții — Durata angajării)

(2013/C 313/65)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Johan Gheysens (Malines, Belgia) (reprezentanți: inițial S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și É. Marchal, ulterior S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal și D. Abreu Caldas, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial M. Bauer și K. Zieleśkiewicz, ulterior M. Bauer și J. Herrmann, agenți)

Obiectul cauzei

Anularea deciziei Consiliului de stabilire a condițiilor de angajare a reclamantului, în măsura în care aceasta limitează durata contractului său la doi ani și îl încadrează în grupa de funcții III gradul 11 treapta 1, precum și constatarea nelegalității articolului 88 din RAA, în măsura în care admite succesiunea contractelor cu durată determinată până la limita totală de trei ani

Dispozitivul hotărârii

1. Anulează decizia Consiliului Uniunii Europene de angajare a domnului Gheysens, în măsura în care prin aceasta se stabilește încadrarea sa în grupa de funcții III.
2. Respinge în rest acțiunea.
3. Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte trei plăți din cheltuielile de judecată efectuate de domnul Gheysens.

4. Domnul Gheysens suportă o plăți din propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 313, 6.12.2008, p. 59.**Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 19 septembrie 2013 — Marcuccio/Comisia**

(Cauza F-31/13)

[Funcție publică — Articolul 34 alineatele (1) și (6) din Regulamentul de procedură — Cerere introdusă prin fax în termenul de introducere a acțiunii majorat cu termenul pentru considerente de distanță de zece zile — Cerere depusă prin poștă în cele zece zile următoare — Lipsa identității între una și cealaltă — Tardivitate a acțiunii]

(2013/C 313/66)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul

Cerere de anulare a respingerii cererii reclamantului prin care solicită plata de daune interese pentru prejudiciul pe care l-ar fi suferit cu ocazia și ca urmare a schimbării repartizării sale de la Delegația Comisiei din Luanda la sediul Comisiei din Bruxelles

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.
2. Domnul Marcuccio suportă propriile cheltuieli de judecată.

<u>Număr de referință</u>	<u>Cuprins (continuare)</u>	<u>Pagina</u>
2013/C 313/57	Cauza T-428/13: Acțiune introdusă la 19 august 2013 — IOC-UK/Consiliul	30
2013/C 313/58	Cauza T-433/13: Acțiune introdusă la 20 august 2013 — Petropars Iran și alții/Consiliul	31
2013/C 313/59	Cauza T-453/13: Acțiune introdusă la 26 august 2013 — Klaes/OAPI — Klaes Kunststoffe (Klaes)	31
2013/C 313/60	Cauza T-458/13: Acțiune introdusă la 23 august 2013 — Larrañaga Otaño/OAPI (GRAPHENE)	32
2013/C 313/61	Cauza T-459/13: Acțiune introdusă la 23 august 2013 — Larrañaga Otaño/OAPI (GRAPHENE)	32
2013/C 313/62	Cauza T-467/13: Acțiune introdusă la 28 august 2013 — Arrow Group și Arrow Generics/Comisia	32
2013/C 313/63	Cauza T-482/13: Acțiune introdusă la 9 septembrie 2013 — MedSkin Solutions Dr. Suwelack/OAPI — Cryo-Save (CryoSafe)	33
2013/C 313/64	Cauza T-487/13: Acțiune introdusă la 6 septembrie 2013 — Navarra de Servicios y Tecnologías/Comisia	34

Tribunalul Funcției Publice

2013/C 313/65	Cauza F-83/08: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice din 19 septembrie 2013 — Gheysens/Consiliul (Funcție publică — Agent contractual auxiliar — Condiții de angajare — Grupa de funcții — Corespundență între tipurile de sarcini și grupele de funcții — Durata angajării)	35
2013/C 313/66	Cauza F-31/13: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 19 septembrie 2013 — Marcuccio/Comisia [Funcție publică — Articolul 34 alineatele (1) și (6) din Regulamentul de procedură — Cerere introdusă prin fax în termenul de introducere a acțiunii majorat cu termenul pentru considerente de distanță de zece zile — Cerere depusă prin poștă în cele zece zile următoare — Lipsa identității între una și cealaltă — Tardivitate a acțiunii]	35

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO